

Udskriftsdato: 26. december 2025

KEN nr 9935 af 19/09/2016 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 16-70-00991/2

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 16-70-00991/2

Pressenævnets kendelse i sag nr. 16-70-00991/2

Mariager-sagen

Pressenævnet kritiserer dele af DR's udsendelse "Løgn eller chikane i Mariager". Udsendelsen tager udgangspunkt i en sag om chikane mod et kvindeligt, homoseksuelt par. Den ene kvinde har klaget til Pressenævnet.

I udsendelsen fortæller to kilder om klager. Fortællingerne anvendes til at miskreditere klagers troværdighed, uden at klagers forklaring er medtaget i udsendelsen, og uden at DR er præcis i sin gengivelse. Det kritiserer nævnet.

Inden udsendelsen blev offentliggjort bad klager DR om at oplyse, hvilke oplysninger om hende der ville fremgå af udsendelsen. Det afviste DR at oplyse, selv om udsendelsens anden hovedperson – den sigtede i chikanesagen – fik mulighed for at gennemse udsendelsen inden offentliggørelsen. Pressenævnet kritiserer også dette punkt.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Spørgsmålet om, hvorvidt retsplejelovens regler om navneforbud eller straffeloven er overtrådt, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Det falder ligeledes uden for nævnets kompetence at tage stilling til, om DR's interne etiske retningslinjer er overholdt. Disse forhold behandles ikke.

Pressenævnet kan tage stilling til, hvorvidt god presseskik er tilsidesat (medieansvarslovens § 34), og hvorvidt en klager har krav på at få bragt et genmæle (§§ 36-40 i medieansvarsloven).

Klagers rettidighed – genmæle

For så vidt angår rettidigheden vedrørende klagen over tilsidesættelse af god presseskik henvises til Pressenævnets kendelse af 24. juni 2016 i sag nr. 16-70-00991/1.

For så vidt angår rettidigheden vedrørende klagen over krav på genmæle, fremgår det af medieansvarsloven, at en anmodning om genmæle skal sendes skriftligt til redaktøren senest tolv uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 3. Ifølge lovens § 40, stk. 1, skal mediets afslag på genmæle snarest muligt skriftligt meddeles den, der har anmodet om genmælet, med oplysning om, at afslaget kan indbringes for Pressenævnet senest tolv uger efter, at afslaget er kommet frem.

[Klager] anmodede ved mail af 30. august 2016 til Pressenævnet om genmæle. Pressenævnet videresendte hendes anmodning til DR den 31. august 2016. DR har afvist genmæleanmodningen som for sen. Da udsendelsen er offentliggjort i februar 2016, og klager først i august 2016 har anmodet om genmæle, er klagen vedrørende genmæle indgivet efter klagefristens udløb. Spørgsmålet om krav på genmæle afvises derfor og behandles ikke.

Pressenævnet tager stilling til, hvorvidt god presseskik i henhold til de vejledende regler for god presseskik er tilsidesat.

God presseskik

[Klager] har klaget over, at DR har krænket hendes privatliv, at DR har vinklet udsendelsen for ensidigt og hverken været kritisk over for kildernes udsagn eller forelagt hende indholdet i udsendelsen med titlen ”*Løgn eller chikane i Mariager*”.

Privatlivets fred

[Klager] har anført, at hendes privatliv er krænket ved, at DR nævner hendes borgerlige navn, oplyser om hendes tidligere ansættelsesforhold, hendes afdøde hustru og hendes økonomiske forhold samt offentliggør oplysninger om, at hun har anvendt forskellige navne.

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

[Klager] indvilligede i at stille op til to interviews til DR henholdsvis den 29. september og 5. oktober 2015 og besvarede spørgsmål vedrørende blandt andet [Kilde 1] og [Kilde 2]. Det er ikke over for Pressenævnet dokumenteret, at [Klager] forud for interviewene med DR gav udtryk for, at hun ikke ønskede at blive citeret for udtalelserne.

[Klager] meddelte efterfølgende den 6. og 27. oktober 2015 – inden udsendelsens offentliggørelse – DR, at hun ikke ønskede forholdene offentliggjort. Da det ikke er dokumenteret, at der forelå en aftale mellem hende og DR om, at hun kunne forlange, at oplysninger fra interviewene ikke skulle indgå i udsendelsen, vurderes spørgsmålet om, hvorvidt god presseskik er tilsidesat herefter, som om der ikke forelå en sådan aftale.

Sædvanligvis bør et medie acceptere, hvis en person afviser at medvirke i en udsendelse eller lignende. I den konkrete situation havde [Klager] imidlertid indvilget i og gennemført to interviews af længere varighed uden at gøre indsigelser. Først efterfølgende tilkendegav hun, at hun ikke ønskede dele af indholdet af interviewet offentliggjort, da det efter hendes opfattelse ville være en krænkelse af privatlivets fred.

Pressenævnet finder, at udsendelsens vinkel, hvorved der blev stillet spørgsmål om, hvorvidt det er rimeligt, at [Person B] har været sigtet i sagen i et år, har almen interesse, og at herunder også spørgsmålet om vidnet, [Klager]s, troværdighed i den forbindelse har almen interesse.

Da [Kilde 1] og [Kilde 2]s oplysninger om [Klager] efter Pressenævnets opfattelse må anses som relevante i forhold til at belyse spørgsmålet om [Klager]s troværdighed, finder Pressenævnet, at DR ikke har handlet i strid med god presseskik ved at bringe disse oplysninger. Nævnet har også lagt vægt på, at [Klager] selv udtalte sig til DR om navnlig sin tidligere ansættelse i BG Bank og om sit forhold til [Kilde 2].

Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere DR for at offentliggøre oplysningerne i udsendelsen, og herunder heller ikke for i den forbindelse at oplyse om [Klager]s brug af forskellige navne.

Vinkling

[Klager] har klaget over, at udsendelsen er ensidig ved navnlig at tegne et idylliseret billede af sigtede, [Person B], og hans familie, hvorimod hendes troværdighed miskrediteres af DR.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

Pressenævnet finder, at DR på trods af den valgte vinkel om at forholde sig kritisk til [Klager]s troværdighed havde et ansvar for, at det samlede indtryk i udsendelsen gav et retvisende billede af sagen.

[Klager] har klaget over, at [Person B] blev interviewet hjemme i afslappede omgivelser, mens hendes interview er filmet med spotlight i et forholdsvist tomt lokale, som var der tale om et forhør.

Pressenævnet finder, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis interviewet med [Klager] den 5. oktober 2015 var optaget i lignende hjemlige omgivelser som interviewet med [Person B]. Nævnet bemærker dog, at [Klager] også filmes i andre omgivelser, herunder foran det hus, hvor hun tidligere boede, i hendes bil og kort sammen med hendes børn i et hus.

I forhold til DR's tilgang til [Person B]s oplysninger har [Klager] klaget over, at DR ikke stillede ham kritiske spørgsmål om hans eventuelle motiv og trosretning, herunder om hans tilknytning til frikirkens og dennes syn på homoseksuelle.

Af udsendelsen fremgår bl.a. følgende om [Person B] og hans tro:

"Speak: Frikirken henviser til tekster i biblen, som siger, at mennesket er skabt som mand og kvinde, og ægteskabet består dermed af mand og kvinde. Kirken kan altså ikke velsigne, hvad den mener, biblen forbyder. Henrik Kaas mener dog ikke, at det påvirker kirkens holdning til bøsser og lesbiske",

"Speak: [Person B] bor i Mariager sammen med sin kone [Person C] og parrets to børn. Ægteparret hjælper børn i lande som Nepal og Tanzania gennem en hjælpeorganisation, som de selv har grundlagt på kristne værdier. [Person A]-familien kommer ofte i Mariager Fjord Frikirke.

[Person B]: Vi er så ikke medlemmer, men kan godt stå inde for det, der foregår i den kirke, og det er et fantastisk dejligt fællesskab, der er i den kirke",

og

"[Person B]: Jeg tror ikke, jeg kender et eneste menneske, der har den her – jeg har ikke mødt nogen – der har denne her holdning til homoseksuelle, om at de skal fordømmes.

Interviewer: Er der problemer med, at der er nogen af samme køn, der går i seng sammen?

[Person B]: Absolut ikke. De må da leve deres liv nøjagtig, som de vil. Det har jeg da ikke nogen, hvad skal man sige, rettighed til at blande mig i. "

Pressenævnet finder herefter, at det fremgår af udsendelsen, at Mariager Fjord Frikirke ikke ville vie homoseksuelle. [Person B] er ikke medlem af kirken, men kan stå inde for kirkens synspunkter. [Person

C] og [Person B]s hjælpeorganisation BørnSulter modtager ifølge Aars Frikirke en økonomisk støtte fra kirken. Pressenævnet finder, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis DR havde spurgt nærmere ind til [Person B]s syn på homoseksuelle, da han på den ene side erklærer sig enig i kirkens synspunkter (og herunder kirkens synspunkt om ikke at ville vie homoseksuelle). På den anden side giver han udtryk for ikke at ville blande sig i, hvordan homoseksuelle lever. [Person B]s synspunkter og deres eventuelle manglende indbyrdes overensstemmelse fremgår imidlertid af udsendelsen, så seeren har mulighed for at forholde sig til oplysningerne.

[Klager] har også klaget over, at det ikke fremgår af udsendelsen, at hun ikke mener, at det var samme gerningsmand, der stod bag alle fire forhold, som politiet har sigtet [Person B] for.

Af udsendelsen fremgår det:

”Speak: Vi har gennemgået oplysningerne i de fire episoder, som [Person B] er mistænkt for at stå bag. Vi finder ud af, at der i affald og sedler hverken er spor eller beviser, der peger mod den mistænkte. Tværtimod så har han på vigtige tidspunkter slet ikke været i Mariager. [Klagers kaldenavn] har dog udpeget [Person B] som gerningsmand. Men der er noget, der ikke stemmer.

[...]

Speak: [Klagers kaldenavn] har ikke selv peget på [Person B] som gerningsmand bag korset i børnehaven. Men politiet mistænker ham også her. ”

Pressenævnet finder, at det heraf med fornøden tydelighed fremgår, at [Klager] ikke har udpeget [Person B] som gerningsmand til samtlige fire forhold.

Endelig er der klaget over DR's sammenklipning sidst i udsendelsen, hvor det fremstilles som om, at klager indrømmer at have udpeget den forkerte gerningsmand.

Af udsendelsen fremgår det:

Speak: [...] [Klagers kaldenavn] har altså gennem hele forløbet fastholdt over for politiet og statsadvokaten, at hun er helt sikker på, at hun har udpeget den rette gerningsmand. Det samme holder hun fast i gennem interviewet med DR Dokumentar.

[...]

Speak: Men hun giver også udtryk for tvivl.

[Klager]: Og har jeg udpeget den forkerte, så er det selvfølgelig kedeligt, ikke også.

[...]

Interviewer: Kan du følge mig, hvis der er berettiget tvivl om, at det er [Person B]?

[Klager]: Ja, men det kan jeg da sagtens.

[Klip til interview med [Person C] og [Person B]]

[Person B]: Hævder hun nu, at jeg måske er den forkerte, hun udpegede.

Interviewer: Ja. ”

Pressenævnet finder, at det må fremstå klart for seerne, at interviewerens ”ja” til [Person B]s spørgsmål, er DR’s vurdering af [Klager]s svar, som fremgår tidligere i udsendelsen.

I forhold til [Klager]s samlevers manglende medvirken i udsendelsen lægger Pressenævnet til grund, at hun ikke ønskede at stille op til kamera. Selvom det havde været hensigtsmæssigt at inddrage kilder, der også støttede [Klager], finder Pressenævnet ikke grundlag for at kritisere, at DR ikke inddrog oplysningen om, at samleveren havde politianmeldt to forhold.

Pressenævnet finder, at DR på flere punkter kunne have handlet mere hensigtsmæssigt, men efter en samlet vurdering finder nævnet, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at anse DR’s dækning for at være ensidig. Nævnet har herved også lagt vægt på, at det af udsendelsen fremgår, at [Person B] igen blev sigtet, efter at statsadvokaten havde gennemgået sagen, og at det således står klart, at politi og anklagemyndighed fandt grundlag for at mistænke [Person B] i sagen.

Pressenævnet finder herefter, at DR har bragt dele af [Klager]s synspunkter, der til dels gengiver de vinkler, som hun mener, er udeladt, og at [Klager] har fået mulighed for at svare på de tvivlsspørgsmål, DR stiller vedrørende hendes udsagn og person i udsendelsen. Pressenævnet udtaler derfor ikke kritik af DR’s vinkling og redigering.

Kildekritik

[Klager] har klaget over DR’s brug af kilderne [Kilde 1] og [Kilde 2]. [Klager] har i klagen henvist til, at den omtalte episode med [Kilde 1] i BG Bank ikke var årsag til, at hun forlod banken i 1999. I forhold til [Kilde 2] har [Klager] anført, at deres forhold alene var online, og at de aldrig mødtes i virkeligheden.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

I forhold til DR’s kildevalg bemærker nævnet, at kilderne [Kilde 1] og [Kilde 2] begge er kritiske over for [Klager]. [Kilde 1] er en tidligere kollega, der var gået til ledelsen med sin personlige utilfredshed med [Klager], og [Kilde 2] har tidligere haft et forhold til [Klager]. Disse forhold gav DR anledning til at være særlig opmærksom på at kontrollere grundlaget og rigtigheden af deres oplysninger.

Pressenævnet finder, at DR ved ikke at have gengivet de to kilders historier med den præcision, som man må kunne forvente i en kritisk omtale, må anses for at have udvist manglende kritik af sin kilde og hermed have videregivet ufuldstændige oplysninger. Pressenævnet udtaler kritik af DR, da omtalen af [Klager]s jobskifte på et udokumenteret grundlag er med til at miskreditere hendes troværdighed. Ligeledes burde det have fremgået af udsendelsen, at [Kilde 2] og [Klager] ifølge klager alene havde et online forhold og ikke mødtes fysisk. For seeren kan det være af betydning, om klager og [Kilde 2]s forhold alene var online, hvor det er mere naturligt at anvende opdigtede navne. Nævnet udtaler på denne baggrund kritik af DRs beskrivelse af oplysningerne i relation til de nævnte kilder.

Korrekte oplysninger

[Klager] har klaget over, at det i udsendelsen fejlagtigt fremstår som om, [Person B] blev sigtet pga. hendes udpegning af ham. Ifølge hende var han imidlertid allerede sigtet, da politiet kom og fremviste hende fotomappen. Ligeledes har DR ikke bevist, at hun ikke talte sandt til politiet. Hun var heller ikke

bekendt med [Person B]s præcise adresse. Endelig er der klaget over, at udsendelsen fremstiller det som om, at hun var det eneste vidne i forbindelse med sigtelsen af [Person B].

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. jf. punkt A. 1.

Da parterne har givet modstridende oplysninger om [Klager]s oplysninger til politiet ved fotoidentifikation, har Pressenævnet ikke mulighed for at tage stilling til, hvilke oplysninger der er korrekte.

På baggrund af statsadvokatens brev af 15. marts 2016, hvoraf det i relation til episoden med manden i haven fremgår: ”Der er endvidere ikke tekniske spor eller andre vidneforklaringer, som kan støtte [Klager]s forklaring”, lægger Pressenævnet til grund, at sigtelsen mod [Person B] navnlig hvilede på [Klager]s vidneudsagn. Pressenævnet finder på denne baggrund, at det ikke er afgørende for Pressenævnets stillingtagen, hvorvidt [Person B] var mistænkt eller sigtet forud for fotoidentifikationen.

Det oplyses i udsendelsen, at [Klager] var bekendt med [Person B]s navn den 28. oktober 2015 via en Facebook-besked, og at hun skriver til kirken den 27. oktober 2015, at den mulige gerningsmands bolig lå i en afstand af 500 meter fra hendes bolig. Det må herefter anses for korrekt, at [Klager] var klar over, hvem [Person B] var, da hun udpegede ham til fotoidentifikationen den 31. oktober 2015. [Klager] beskrives i udsendelsen som ”hovedvidnet” i sagen. Det udelukker imidlertid ikke, at der skulle være andre vidner.

På baggrund af ovenstående udtaler nævnet ikke kritik vedrørende de nævnte oplysninger i udsendelsen.

Forelæggelse

[Klager] har klaget over DR's forelæggelse inden interviewene den 29. september og 5. oktober 2015.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den, der kan være krænkede. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare, jf. punkt A. 3.

Pressenævnet finder, at beskyldningerne om [Klager]s manglende troværdighed kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for hende, hvorfor oplysningerne har skullet forelægges for hende.

Parterne har overfor Pressenævnet givet modstridende oplysninger om DRs forelæggelse.

[Klager] har oplyst, at DR ikke forinden interviewet informerede om det egentlig formål med udsendelsen. I stedet fik hun fortalt, at vinklen i dokumentaren skulle være hatecrime og chikanesagen i Mariager. DR oplyste, at DR havde talt med den sigtede [Person B], men DR informerede ikke om, at DR ville stille spørgsmål til andet i hendes privatliv, herunder DRs oplysninger fra kilderne [Kilde 1] og [Kilde 2]. Det var ikke hendes opfattelse, at hun skulle interviewes indgående om de fire forhold, som [Person B] var sigtet for.

DR har oplyst, at hun ved telefonsamtale den 22. september 2015 blev orienteret om, at DR var i kontakt med [Person B]. DR har yderligere oplyst, at hun den 29. september 2015 ”on location” i

Mariager fik oplyst, at [Person B] havde sagt ja til at medvirke i programmet, at han kritisk over for hendes beskyldninger og vidneudsagn samt stillede spørgsmål ved hendes troværdighed, og at interviewet særligt ville gennemgå de fire episoder, som [Person B] var sigtet for. Ligeledes blev hun oplyst, at DR havde kontakt med andre personer, som stillede spørgsmålstegn ved hendes troværdighed. Endelig har DR oplyst, at det fremgår af båndoptagelsen lige inden interviewet begyndte den 5. oktober 2015, at tilrettelæggeren gentog, at DR havde talt med [Person B], og at han havde en anden opfattelse af forløbet, som tilrettelæggeren ville foreholde hende i det kommende interview. Klager svarede, ifølge DR, bekræftende på dette, hvorefter interviewet gik i gang.

På baggrund af de modstridende oplysninger om DRs forelæggelse, har nævnet ikke mulighed for at afgøre, om DRs forelæggelse op til de to interviews var tilstrækkelig. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at udtale kritik på dette punkt. Det bemærkes i den forbindelse, at DRs mail af 10. december 2015 anses for tilstrækkelig forelæggelse af de oplysninger, som beskrives i mailen.

- Gennemsyn af udsendelsen

Der er klaget over, at DR afslog at lade klager se udsendelsen inden den blev offentliggjort.

[Klager]s advokats henvendte sig i december 2015 og februar 2016 til DR med en anmodning om at få oplyst, hvilke oplysninger udsendelsen indeholdt om [Klager]. DR afviste i december anmodningen med begrundelsen, at udsendelsen ikke var færdigredigeret. I februar 2016 var begrundelsen, at udsendelsen endnu ikke var offentliggjort.

Pressenævnet lægger herved til grund, at der ikke forelå en aftale mellem [Klager] og DR om, at hun skulle have udsendelsen til gennemsyn før offentliggørelse. Et sådant krav kan heller ikke indfortolkes i forelæggelsespligten, så længe klager er loyalt oplyst om indholdet af udsendelsen.

I den konkrete situation, hvor parterne er uenige om, hvorvidt klager er forelagt oplysningerne i tilstrækkelig grad, og hvor DR lod [Person B] gennemse udsendelsen inden offentliggørelse, men samtidig afviste at oplyse klagers advokat om det nærmere indhold af udsendelsen, finder Pressenævnet, at DR har tilsidesat god presseskik.

Nævnet udtaler derfor kritik af DR.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af DR at offentliggøre nævnets kritik på DR1 og DR2 samt på de af DRs mobile platforme, hvor udsendelsen har været tilgængelig.

Offentliggørelse af nævnets kendelse på DR1 og DR2 skal ske snarest på et tidspunkt tæt på samme tidspunkt som den kritiserede udsendelse og bringes i følgende udformning:

[En speaker oplyser til et stillbillede af Pressenævnets logo:]

”Pressenævnet har udtalt kritik af DRs udsendelse ”*Løgn eller chikane i Mariager*” i februar måned”.

Billedet skifter til stillbilleder eller levende billeder fra den kritiserede udsendelse, der hjælper seerne med at identificere, hvilken udsendelse der kritiseres, hvad der klages over, og hvori Pressenævnets kritik består, idet billederne dog ikke må indebære en krænkelse af klager. Herunder oplæses:

[Speak:]

”Udsendelsen tager udgangspunkt i en sag om chikane i oktober 2014, hvor [Klagers kaldenavn] og hendes samleverske blev chikaneret.

En mand havde på tidspunktet for udsendelsen været sigtet for chikanen i ca. et år. I udsendelsen gennemgås de fire forhold manden var sigtet for og de vidneforklaringer, der var afgivet af [Klagers kaldenavn].

[Klagers kaldenavn] har klaget over, at DR hverken har været kritisk over for kildeudsagn eller orienteret hende om indholdet i udsendelsen inden offentliggørelsen. ”

Indslaget slutter med oplæsning af nedenstående til et billede af Pressenævnets logo, idet der samtidig vises en rulletekst med kritikken:

[Speak:]

”I udsendelsen anvendte DR to kilder, der er kritiske over for [Klagers kaldenavn]s troværdighed. DR brugte kildernes historier om [Klagers kaldenavn] til at stille spørgsmålstegn ved hendes troværdighed.

Den ene kilde var kollega med [Klagers kaldenavn] for knap 20 år siden. I udsendelsen blev det fremstillet som om, at [Klagers kaldenavn] forlod sin daværende arbejdsplads pga. uoverensstemmelser med kilden og ledelsen på arbejdspladsen. Det er ikke dokumenteret og er anvendt til at miskreditere [Klagers kaldenavn]s troværdighed.

[Klagers kaldenavn] har bestridt, at hendes kollegas oplysninger til ledelsen var årsagen til, at hun forlod arbejdspladsen. Pressenævnet kritiserer DR for ikke at medtage [Klagers kaldenavn]s forklaring i udsendelsen.

Den anden kilde beskrev sin og [Klagers kaldenavn]s relation som et kæresteforhold. Kilden beskrev også, at [Klagers kaldenavn] udgav sig som en anden person med et andet navn og et andet liv.

Ifølge [Klagers kaldenavn] var der imidlertid alene tale om en online relation. Ikke et kæresteforhold i den virkelige verden. De mødtes aldrig.

Pressenævnet kritiserer, at DR ikke medtog [Klagers kaldenavn]s forklaring om, at forholdet alene var online, hvor det er mere naturligt at anvende opdigtede navne.

Pressenævnet kritiserer således DR for ikke at have gengivet de to kilders historier med den præcision, som man må kunne forvente i en kritisk omtale.

Inden udsendelsen blev offentliggjort bad [Klagers kaldenavn]s advokat to gange DR om at oplyse, hvilke oplysninger om [Klagers kaldenavn] der ville fremgå af udsendelsen.

DR oplyste ikke advokaten om indholdet, selv om udsendelsens anden hovedperson – den sigtede i sagen – fik mulighed for at gennemse udsendelsen, inden den blev offentliggjort. Pressenævnet kritiserer også DR på dette punkt.

[Klagers kaldenavn] havde klaget over andre forhold i udsendelsen, som Pressenævnet ikke kritiserede.”

[Herefter oplyser speakeren:]

”Hele Pressenævnets kendelse kan ses på Pressenævnets hjemmeside: pressenaevnet.dk”.

Den sidste sætning understøttes af en grafik med Pressenævnets webadresse.

Er udsendelsen fortsat tilgængelig via en internetside eller lignende, skal det beskrive indslag om offentliggørelse af nævnets kendelse fremgå som en indledning til den pågældende udsendelse eller til programomtalen, hvis denne alene er tilgængelig. Endvidere skal der ved udsendelsen/programomtalen være et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af udsendelsen” til nævnets kendelse.

På dr.dk offentliggøres samtidig følgende tekst i den løbende nyhedsstrøm illustreret af et stillbillede fra dokumentaren:

[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Mariager-udsendelse

[underrubrik]

Pressenævnet har udtalt kritik af DRs udsendelse ”*Løgn eller chikane i Mariager*” i februar måned.

[Brødtekst]

Udsendelsen tager udgangspunkt i en sag om chikane i oktober 2014, hvor [Klagers kaldenavn] og hendes samleverske blev chikaneret.

En mand havde på tidspunktet for udsendelsen været sigtet for chikanen i ca. et år. I udsendelsen gennemgås de fire forhold manden var sigtet for og de vidneforklaringer, der var afgivet af [Klagers kaldenavn].

Klagen til Pressenævnet

[Klagers kaldenavn] har klaget over, at DR hverken har været kritisk over for kildeudsagn eller orienteret hende om indholdet i udsendelsen inden offentliggørelsen.

Kilderne i udsendelsen

I udsendelsen anvendte DR to kilder, der er kritiske over for [Klagers kaldenavn]s troværdighed. DR brugte kildernes historier om [Klagers kaldenavn] til at stille spørgsmålstejn ved hendes troværdighed.

Den ene kilde var kollega med [Klagers kaldenavn] for knap 20 år siden. I udsendelsen blev det fremstillet som om, at [Klagers kaldenavn] forlod sin daværende arbejdsplads pga. uoverensstemmelser med kilden og ledelsen på arbejdspladsen. Det er ikke dokumenteret og er anvendt til at miskreditere [Klagers kaldenavn]s troværdighed.

[Klagers kaldenavn] har bestridt, at hendes kollegas oplysninger til ledelsen var årsagen til, at hun forlod arbejdspladsen. Pressenævnet kritiserer DR for ikke at medtage [Klagers kaldenavn]s forklaring i udsendelsen.

Den anden kilde beskrev sin og [Klagers kaldenavn]s relation som et kæresteforhold. Kilden beskrev også, at [Klagers kaldenavn] udgav sig som en anden person med et andet navn og et andet liv.

Ifølge [Klagers kaldenavn] var der imidlertid alene tale om en online relation. Ikke et kæresteforhold i den virkelige verden. De mødtes aldrig.

Pressenævnet kritiserer, at DR ikke medtog [Klagers kaldenavn]s forklaring om, at forholdet alene var online, hvor det er mere naturligt at anvende opdigtede navne.

Pressenævnet kritiserer således DR for ikke at have gengivet de to kilders historier med den præcision, som man må kunne forvente i en kritisk omtale.

Visning af udsendelsen

Inden udsendelsen blev offentliggjort bad [Klagers kaldenavn]s advokat to gange DR om at oplyse, hvilke oplysninger om [Klagers kaldenavn] der ville fremgå af udsendelsen.

DR oplyste ikke advokaten om indholdet, selv om udsendelsens anden hovedperson – den sigtede i sagen – fik mulighed for at gennemse udsendelsen, inden den blev offentliggjort. Pressenævnet kritiserer også DR på dette punkt.

[Klagers kaldenavn] havde klaget over andre forhold i udsendelsen, som Pressenævnet ikke kritiserede.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på: pressenaevnet.dk”.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over udsendelsen ”*Løgn eller chikane i Mariager*” bragt på DR1 den 22. februar 2016 og igen på DR2 den 27. februar 2016, idet hun mener, at god presseskik er tilsidesat. [Klager] har endvidere anmodet om genmæle.

Ved formalitetskendelse af 24. juni 2016 i sag nr. 16-70-00991/1 fandt Pressenævnet, at [Klager]s klage både til DR og til Pressenævnet var rettidig for så vidt angår spørgsmålet om god presseskik. Klagen realitetsbehandles hermed.

[Klager] har navnlig klaget over, at hendes privatliv er krænket, udsendelsens vinkling og manglende kildekritik og forelæggelse.

1 Sagsfremstilling

Forud for DR’s udsendelser i 2016 oplevede [Klager] og hendes partner, [Person A], chikane i 2014. Chikanen af det homoseksuelle par var indgående omtalt i medierne, og der blev gennemført støtteoptog for parret.

I 2015 rettede DR henvendelse til [Klager] angående optagelser til den påklagede dokumentarudsendelse. [Klager] og DR mødtes til et interview den 29. september og 5. oktober 2015. Af den efterfølgende korrespondance mellem [Klager] og DR fremgår bl.a. følgende:

Af mail af 6. oktober 2015 fra [Klager] til DR fremgår det:

”[...]

Jeg har drøftet interviewet med [Person A] og vores advokat, og det vil vi gerne drøfte med jer. Såfremt I bringer mit interview eller dele af det, vil vi indbringe det for Pressenævnet. ”

Af mail af 27. oktober 2015 fra [Klager] til DR:

”Vi har nu haft mulighed for en dybere drøftelse af mit interview med [Journalisten], med vores advokat.

I den forbindelse, vil jeg påpege, at dele af interviewet overskrider privatlivets fred. Det gælder blandt andet interviewet omkring damen fra Svendborg, samt spørgsmålene til den omtalte personalesag, og de øvrige private forhold og oplysninger om mit navn ikke kan bringes.

Jeg er indforstået i, at de spørgsmål der vedrører selve sagen og de oplysninger som jeg blev forholdt i den forbindelse kan bringes. ”

Af mail af 2. november 2015 fra DR til [Klager]:

”[...]

Som udgangspunkt omtaler DR ikke forhold af privat karakter, medmindre forholdene har betydning for at belyse en sag af væsentlig offentlig interesse. Sagen om chikane mod dig og din samlever må siges at have væsentlig offentlig interesse, og du har selv bidraget til at få sagen belyst i pressen. Den offentlige interesse skal også ses i lyset af, at en borger fra Mariager, [Person B], fortsat er sigtet i sagen. Du har identificeret ham som den, der stod bag chikanen i haven den 25. oktober 2015.

Forud for interviewet var du orienteret om, at interviewet ville undersøge omstændighederne bag forløbet, at vi forinden havde talt med [Person B], som er kritisk over for dit vidneudsagn, og at vi ville afprøve disse kritikpunkter i interviewet med dig. [Person B] stiller generelt spørgsmål ved din troværdighed og i det lys skal du forstå [Journalisten]s spørgsmål til dig. Det er [Journalisten]s opgave at stille opklarende og kritiske spørgsmål til alle parter i sagen.

I dine samtaler med [Journalisten] gjorde du opmærksom på, at du havde forventet, at han ville stille spørgsmål vedrørende dit bekendtskab i Svendborg. Men du gav ikke udtryk for, at du ikke ville interviewes om dette, hverken før, under eller efter interviewet.

På ovenstående baggrund kan jeg desværre ikke give dig en forhåndstilkendegivelse om, at vi ikke vil anvende de dele af interviewet, som du betegner som private.

[...]”

Af mail af 10. december 2015 fra DR til [Klager]:

”Da du ikke svarer på mine telefonopkald, sender jeg hermed denne mail med de relevante spørgsmålstermaer.

Hvorfor oplyser du ifølge politirapporten til politiet den 31. oktober 2014, at du ikke kender manden fra haven, og at du heller ikke kender hans navn, når du tre dage forinden fortæller på Facebook, hvad manden hedder til både fornavn og efternavn?

Vi aftalte i første omgang, at du skulle fremsende dokumentation for at du har eller har haft en ejendomsportefølje i Aalborg og Århus. Jeg har endnu ikke modtaget denne dokumentation. Vil du sende det til mig?

Presseomtale i efteråret 2014 efterlader det indtryk, at du ernærer dig som jurist. Vi har fra flere kilder fået oplyst, at du er førtidspensionist. Vi ønsker at være så præcise som overhovedet muligt på dette punkt. Derfor: Kan du bekræfte, at du modtager førtidspension?

Det var spørgsmålstemaerne – jeg kontakter dig på telefon senere i dag. ”

Af mail af 18. december 2015 fra [Klager]s advokat til DR:

”[...] Min klients udtalelser til DR og andre medier omkring sagen om hærværk m.m., der foregik i 2014, kan ikke tages som udtryk for samtykke til omtale af min klients privatliv generelt.

[...] Det var ikke muligt for mig på baggrund af vores samtale at få klarlagt, hvad indholdet i udsendelsen bliver, herunder hvilken vinkling, der vil ske i udsendelsen. [...]”

Den 22. december 2015 svarede DR blandt andet, at [Klager] ”*svarede under interviewet frivilligt på DRs spørgsmål uden at trække sit samtykke tilbage.* ”

Ved mail af 1. februar 2016 anmodede DR igen [Klager] om at svare på de tre spørgsmål af 10. december 2015.

[Klager]s advokat anmodede ved mail af 12. februar 2016 blandt andet DR oplyse følgende:

”[...]

Lad mig også gerne høre, om der nu er truffet beslutning hos DR om, hvorvidt min klients rent personlige forhold vil blive omtalt. ”

DR oplyste samme dag, hvilken dato udsendelsen ville blive offentliggjort, og fortsatte:

”[...] men jeg kan desværre ikke kommentere yderligere på indholdet af programmet, da det ikke har været sendt og dermed ikke er offentliggjort endnu.

[...]”

Den påklagede udsendelse

DR1 bragte mandag den 22. februar 2016 dokumentarudsendelsen ”*Løgn eller chikane i Mariager*”. I udsendelsen gennemgås [Klager]s vidneforklaringer, og DR har undersøgt den efterforskning, som er foretaget vedrørende [Person B]. Udsendelsen omtaler navnlig fire hændelser i oktober 2014, hvor [Klager] og hendes samlever blev chikaneret. Samleveren, [Person A], indgår ikke i udsendelsen. [Klager] omtales hovedsageligt som [Klagers kaldenavn] i udsendelsen.

Ifølge udsendelsen finder første episode sted den 13. eller 14. oktober 2014. Ifølge [Klager] bliver der smidt en bunke affald ind i haven. To dage efter den 15. til 16. oktober 2014 bliver der smidt nogle

poser med hundelort ind på terrassen. Tredje episode, hvor [Klager] bliver truet af en mand i sin have, finder sted natten til den 25. oktober 2014, og den 29. oktober 2014 opdager [Klager] et kors på sit barns navneskilt i børnehaven.

Den 27. oktober 2014 sender [Klager] en mail til en frikirke, der omtales i udsendelsen, vedrørende gerningsmanden til episoden i haven den 25. oktober 2014. I mailen er der ikke angivet noget navn på manden. Den 28. oktober 2014 omtaler hun gerningsmandens identitet på Facebook. Den 31. oktober 2014 udpeger hun ved en fotoidentifikation [Person B] som den person, der var i hendes have natten til den 25. oktober 2014.

[Person B] er ifølge udsendelsen første gang sigtet i sagen frem til 24. juni 2015, hvor sigtelsen blev opgivet. Han blev sigtet igen den 14. august 2015, efter at [Klager] havde klaget til statsadvokaten. På tidspunktet for udsendelsens offentliggørelse var han fortsat sigtet i sagen (sigtelsen er nu opgivet).

Af udsendelsen fremgår blandt andet følgende klip med [Person B]:

[Person B]: Jeg kan simpelthen ikke finde rationale i, hvorfor jeg er blevet udpeget af denne her kvinde. Hvorfor overhovedet jeg bliver sigtet.

Speak: I dette program undersøger vi sagen, og vi gennemgår kvindens anklager mod den sigtede mand. Der er noget, der ikke stemmer.

Interviewer: Det med papirerne.

[Klager]: Ja?

Interviewer: Affaldet, hundeeskrementerne og manden i haven. Har det overhovedet sket?

”[Der panoreres hen over [Person B]s bolig. Derefter ses [Person B] og hans kone sidde inden for i deres hjem. I hjemmet ses blandt andet møbler og en guitar.]

[...]

[Man ser [Klager]s tidligere bolig i et villakvarter i Mariager. Man ser også et kort klip med hende og hendes to børn. Børnene sidder ved et bord og spiser morgenmad. Deres ansigter er slørede. Billederne er sort-hvide.]

[...]

[Klager]: Det er ikke sådan de bedste minder, jeg lige tager med herfra.

Speak: I oktober 2014 går [Klagers kaldenavn] ud med historien.

[...]

Speak: [Klagers kaldenavn] er tilbage i Mariager, hvor det hele begyndte. Tilbage i den by som hun flyttede fra for knap et år siden. Den 41-årige kvinde delte i Mariager en rolig dagligdag sammen med sin kone og parrets to børn. Lige indtil der ifølge [Klagers kaldenavn] kom en bunke beskeder i postkassen. Det var beskeder, som igen og igen chikanerede ægteparret.

[Klager]: Byen delte sig ligesom i to. Der var dem, der tilhører frikirkesamfundet. De lavede alle sammen den dér ”Det er i hvert fald ikke nogen af vores”. Hænderne op, det er ikke, vi er helt uskyldige, og alle – den anden halvdel af gruppen, der ligesom følte trang til at kommentere på det, var ”Prøv at rette blikket op mod frikirken”.

Speak: Mariager Fjord Frikirke ligger på en lille bakke 200 meter fra [Klagers kaldenavn]s tidligere bolig. Frikirken er en del af pinsebevægelsen.

Speak: Som alle kirker i pinsebevægelsen så vil kirken ikke gifte homoseksuelle par.

Henrik Kaas, præst i frikirken: Vi har som kirke den holdning, at et ægteskab, der bliver indgået i en kirke, i en kristen kirke, er mellem en mand og en kvinde.

Speak: Frikirken henviser til tekster i biblen, som siger, at mennesket er skabt som mand og kvinde, og ægteskabet består dermed af mand og kvinde. Kirken kan altså ikke velsigne, hvad den mener, biblen forbyder. Henrik Kaas mener dog ikke, at det påvirker kirkens holdning til bøsser og lesbiske.

[...]

[Klager] forklarer vedrørende episode 3, truslen om natten: Ja, men altså, hunden vil ud der om natten, og idet jeg så rejser mig op for at gå ud og åbne terrassedøren, så sådan halvanden meter væk, så står der en mand i haven. [...] Og han kommer så ud herhenne. Og hvis – den her lampe, den er der lys i om natten – og jeg står deroppe på flisebelægningen deroppe, og så går han simpelthen over her. Og der står jeg så deroppe, og så står han hernede, og så gør han sådan *[Hun hæver armen med knyttet næve]*: ”I må brænde i helvede”. Og jeg ser ham helt tydeligt, han står herunder lampen.

Speak: Få dage efter genkender [Klagers kaldenavn] manden fra haven i en bil i området. Politiet viser [Klagers kaldenavn] en række fotos af flere mænd. Hun udpeger uden at være i tvivl gerningsmanden.

[...]

[Der vises billeder af avisudklip bl.a. ”Lokal mand anholdt i chikanesag”, og af [Person B], som sidder i sin stue og kigger ud af vinduet. Derefter ser man ham sidde ved siden af sin kone og blive interviewet.]

[...]

Speak: [Person B] bor i Mariager sammen med sin kone [Person C] og parrets to børn. Ægteparret hjælper børn i lande som Nepal og Tanzania gennem en hjælpeorganisation, som de selv har grundlagt på kristne værdier. [Person A]-familien kommer ofte i Mariager Fjord Frikirke.

[Person B]: Vi er så ikke medlemmer, men kan godt stå inde for det der foregår i den kirke, og det er et fantastisk dejligt fællesskab, der er i den kirke.

[Klip til [Klager], der kører rundt i byen]

[Klager]: [...] Hernede i den lokale Rema, der skulle jeg hente mælk på vej hjem, så der holder jeg ind i Rema hernede og går hen og henter min liter mælk og stiller mig op i køen, og der står et ældre ægtepar bag ved mig. Så bliver der sagt sådan lidt ”Er det ikke hende dér, der bor sammen med en anden dame – jeg vil ikke stå bag ved sådan én”. Og så fjerner de sig fra køen, og jeg bliver så paf, at jeg lader min mælk stå, og jeg går bare.

Speak: [Klagers kaldenavn] beskriver i pressen og på Facebook en lang række andre chikaneepisoder, som alle har hende som hovedvidne.

[Person B]: Jeg tror ikke, jeg kender et eneste menneske, der har den her – jeg har ikke mødt nogen – der har denne her holdning til homoseksuelle, om at de skal fordømmes.

Interviewer: Er der problemer med, at der er nogen af samme køn, der går i seng sammen?

[Person B]: Absolut ikke. De må da leve deres liv nøjagtig, som de vil. Det har jeg da ikke nogen, hvad skal man sige, rettighed til at blande mig i.

[...]

Speak: [...] Vi finder ud af, at der i affald og sedler hverken er spor eller beviser, der peger mod den mistænkte. Tværtimod så har han på vigtige tidspunkter slet ikke været i Mariager. [Klagers kaldenavn] har dog udpeget [Person B] som gerningsmand. Men der er noget, der ikke stemmer.

[...]

Speak: [Klagers kaldenavn] har ikke selv peget på [Person B] som gerningsmand bag korset i børnehaven. Men politiet mistænker ham også her.

[...]

Speak: [...] Der er altså ingen beviser mod [Person B] i de tre episoder [affald i haven, hundelort i haven og korset i børnehaven]. Det helt afgørende spor i sigtelsen er derfor manden i haven.

Speak: [Klagers kaldenavn] siger, at hun ser manden i haven om natten den 25. oktober. Og seks dage senere er hun helt sikker, da hun udpeger [Person B] som gerningsmanden i politiets fotoalbum.

[...]

Speak: [Klagers kaldenavn] fastslår igen og igen, at hun ikke ved, hvem manden i haven er. Hun kender ikke hans navn, og hun ved ikke, hvor han bor.

[...]

Speak: Det er den samme forklaring, [Klagers kaldenavn] kommer med til politiet før fotoidentifikationen.

[Klager]: De spørger mig: "Ved du, hvem det er?", og jeg siger: "Nej, jeg aner ikke, hvem det er". "Er det en, du kender?". Det må jeg jo også sige nej til. Det gør jeg ikke.

Speak: Det fremgår også af politiets rapport. Politiet skriver "Hun ved ikke, hvem personen er". Men det passer ikke. [Klagers kaldenavn] vidste, hvilken person hun ville pege på. Det viser to afgørende dokumenter fra dagene før politiets fotoidentifikation.

Speak: Vi skal tilbage til Mariager Fjord Frikirke. Kirken har under den voldsomme debat i oktober 2014 kontakt til [Klagers kaldenavn], som sender en mail til kirkens ledelse.

Henrik Kaas: Hun skriver i slutningen af den mail [den 27. oktober 2014 til kirkens ledelse], at nu har vi jo heldigvis fundet frem til vores fan og beskriver også, hvor han bor, eller hvilken afstand han bor i fra hendes eget hus.

Speak: [Teksten "Vi ved hvem vores fan er", "efter han var i vores have fredag nat" og "Han bor 500 meter fra os i fugleflugt" vises på skærbilledet. Resten af mailen er sløret.] Mailen er skrevet den 27. oktober, fire dage før [Klagers kaldenavn] udpeger [Person B] blandt politiets fotos.

Interviewer: Altså, hvad er det, der er sket mellem den 25. og 27., der gør, at du kan skrive til frikirken, at jeg ved, hvem han er, og jeg ved, hvor han bor.

[Klager]: Er du sikker på det?

Interviewer: Ja.

[...]

[Klager]: Jamen, jeg skriver jo ikke præcis, hvem det er, vel? Gør jeg det? Gør jeg det?

Interviewer: Du skriver, hvor han bor.

[Klager]: Nej, jeg skriver, han bor i området i 500 meters fugleflugt, men jeg kender ikke hans adresse.

Interviewer: Men du ved, hvem han er, skriver du jo.

[Klagers kaldenavn]: Det gør jeg sådan set ikke på den måde. Altså skriver jeg, at hans navn er sådan og sådan?

Interviewer: Vi ved, hvem vores fan er, efter han var i vores have fredag nat. Han bor 500 meter fra os i fugleflugt.

[Klager]: Ja, men [Journalisten]. Skriver jeg, han hedder sådan og sådan og bor der og der?

Speak: Efter interviewet med [Klagers kaldenavn] får vi nye oplysninger i sagen. Gennem kilder får vi adgang til denne udveksling, som [Klagers kaldenavn] har med en Facebook-ven. *[Der vises et skærmbillede af en korrespondance via Facebook]*. Den 28. oktober dagen efter mailen til frikirken og tre dage før politiets fotoidentifikation skriver [Klagers kaldenavn]: "Hvis navnet slipper ud i medierne kan det blive endnu mere besværligt at få ham dømt. Men du kender måske familien [Person A]? ". Facebook-vennen svarer: "Er fornavnet [Person B]? ". [Klagers kaldenavn] svarer: "Yep".

[...]

Speak: Vi kontakter [Klagers kaldenavn] for at få et nyt interview. Vi vil spørge, hvordan hun kan kende [Person B]s navn tre dage før fotoidentifikationen til trods for, at hun fortæller politiet, at hun ikke ved, hvem personen er. Hun har ikke svaret på henvendelsen.

[...]

[Klager]: Og jeg får først hans navn af vide, den dag jeg får brev fra statsadvokaten om, at de frafalder sigtelsen [den 24. juni 2015]. Ellers ved jeg faktisk ikke, hvem manden er.

Speak: Sigtelsen mod [Person B] afhænger alene af [Klagers kaldenavn]s troværdighed, da hun er hovedvidnet i sagen. Men vi ved nu, at [Klagers kaldenavn] ikke fortæller sandheden, da hun over for politiet oplyser, at hun ikke ved, hvem personen fra haven er. Vi beslutter derfor at se nærmere på personen [Klagers kaldenavn]. Vi får kontakt til en række personer, der kender [Klagers kaldenavn] fra tidligere. De tegner alle et billede af en kvinde, der har levet under flere forskellige navne og identiteter, og som beskyldes for at opdigte falske historier. To af de personer har sagt ja til at medvirke i dette program. Begge *[der vises billeder af to kvinder]* har afgivet forklaring til politiet. For 15 år siden var [Kilde 1] kollega med [Klagers kaldenavn] i BG Bank i Aalborg.

[Kilde 1]: Altså, jeg kender hende jo som [Klagers borgerlige navn]. Det eneste jeg ønsker at bidrage med, det er den erfaring, jeg har gjort med [Klagers borgerlige navn], at hun ikke altid taler sandt.

Speak: En anden kvinde lærte [Klagers kaldenavn] at kende som italiener og igen under et helt tredje navn.

[Kilde 2]: Jeg kender hende jo som "[Klagers chatnavn]", indtil jeg selvfølgelig blev klogere. Men det kender jeg hende som, og hun var min kæreste faktisk.

Speak: I BG Bank i Aalborg fortalte [Klagers borgerlige navn], at hun ejede en lang række ejendomme i byen, og [Kilde 1] søgte netop en lejlighed til en bekendt.

[...]

Speak: Ifølge [Kilde 1] krævede banken, at [Klager] skulle dokumentere sin ejendomsportefølje og sin formue.

[...]

Speak: Kort efter forlod [Klagers borgerlige navn] banken.

Interviewer: Dengang i BG Bank, da du var ansat dér.

[Klager]: Ej, men det er 100 år siden, altså.

[...]

Interviewer: Men har du en ejendomsportefølje?

[Klager]: Nej, det har jeg ikke.

Interviewer: Eller har du haft?

[Klager]: Nej, det har jeg ikke. Altså det hele blev jo solgt sammen med min kone dér, da hun døde.

[...]

Speak: [Klagers kaldenavn] lover at sende dokumentation for sine tidligere ejendomsbesiddelser. De ejendomme som hun ifølge egne oplysninger solgte, da hendes første kone døde. Den dokumentation har vi aldrig modtaget, selvom vi har rykket flere gange.

Da [Kilde 2] mødte sin nye kæreste [Klagers chatnavn], blev hun samtidig kastet ud i et voldsomt og kaotisk forløb.

[Kilde 2]: Der går ikke ret lang tid, eller vi har ikke kendt hinanden ret lang tid, før hun fortæller, at hendes mor er kommet på sygehuset, og hun bliver så mere og mere syg den mor, og til sidst dør hun altså. Og så er hun jo italiener og vil gerne til Milano. Så hun skal altså begraves i Milano, hvor hun også har et hus nede. [Klagers chatnavn] har et hus dernede. Hun skal i hvert fald derned, tager derned med en kiste.

Speak: Kort efter historien om morens død og begravelse i Italien fortalte [Klagers chatnavn], at hun selv var ramt af livstruende sygdom.

[Kilde 2]: Så hun skal jo så have kemo, og det vil de ikke give hende herhjemme, fordi hun engang har været i en trafikulykke, og de mener ikke, og hendes lever er for ringe, så de mener ikke, hun kan tåle kemoen. Så hun vil tage til London for at få noget kemo.

Speak: I godt en uge var der ingen livstegn fra [Klagers chatnavn]. Men en dag modtog [Kilde 2] nogle SMS'er på italiensk. [Man ser et skærbillede af en SMS, hvor navnet "[Klagers chatnavn]" står som afsender med teksten "Madame é leggermente vivo"]. Hun fik dem oversat. [Klagers chatnavn] var døden nær, og [Kilde 2] kommunikerede nu tilsyneladende med [Klagers chatnavn]'s italienske familie.

[...]

Speak: Kort efter så [Kilde 2] sin dødssyge kæreste [Klagers chatnavn] igen, men nu i avisen som [Klagers kaldenavn]. [...]

Interviewer: Du opfinder jo en helt ny person. En fiktiv person med en fiktiv historie. Det er jo løgn, på løgn, på løgn.

[Klager]: Ja. Ja, men øh. Faktisk så er det jo det mest, hvad skal man sige. Sådan meget basalt om at blive, virke interessant over for andre, ikke. Altså i forhold til hende kvinden dér.

Interviewer: Hun stiller et kæmpe spørgsmålstegn ved din troværdighed.

[Klager]: Altså, hun har grund til det om nogen. Det har hun. For hende holdt jeg for nar, og det er jeg udmærket godt klar over, men det er jo også hjertekvaler, ikke så.

Interviewer: Kan du forstå, hvis jeg med denne her viden her kan tvivle på, om du kan holde dig til sandheden i chikanesagen?

[Klager]: Ja, det kan jeg da godt forholde mig til. Det kan jeg da sagtens.

[...]

Interviewer: Men du kunne jo også godt have orienteret dig i [Person B], hvordan han ser ud, før du siger, der er en episode i haven.

[Klager]: Ja, det kunne jeg vel i princippet godt.

Interviewer: Ja, det kunne du jo helt reelt.

[Klager]: Ja, det kunne jeg reelt godt have gjort, ja.

Interviewer: Det må du jo tage på dig [Klagers kaldenavn], du. Vi kan se i historikken, at du er god til at finde på historier.

[Klager]: Men altså, det er jo ikke, som jeg siger til dig, det er jo ikke sådan, at jeg tænker, nu finder jeg en eller anden tilfældig nabo og google-crawler ham, eller hvad I kalder det. Altså, og så siger, ”det er hans signalement. Værs’go’, her er en god historie”. Det gør jeg altså ikke.

Interviewer: Men det med papirerne?

[Klager]: Ja.

Interviewer: Affaldet. Hundeeskrementerne. Og manden i haven. Har det overhovedet sket?

[Klager]: Ja, det har sket.

[...]”

I slutningen af udsendelsen ser man [Person B] og hans kone gå tur med deres hund. [Person B] og hans kone har ifølge udsendelsen anmeldt [Klager] til politiet for falsk anmeldelse den 30. juni 2015, men politiet rejste ikke sigtelse pga. manglende beviser. Det fremgår til sidst i udsendelsen, at [Person B] blev sigtet igen. Der afspilles følgende klip fra interviewet:

"[Klager]: "Det er ham dér", og så siger de, "Er du sikker på det? ", og så siger jeg, at det, er jeg 100 procent sikker på.

Speak: Men hun giver også udtryk for tvivl.

[Klager]: Og har jeg udpeget den forkerte, så er det selvfølgelig kedeligt, ikke også. [...]

Interviewer: Vi ved jo ikke i dag, hvem der står bag chikanerne i Mariager.

[Klager]: Nej.

Interviewer: Kan du følge mig, hvis der er berettiget tvivl om, at det er [Person B]?

[Klager]: Ja, men det kan jeg da sagtens.

[Klip til interview med [Person C] og [Person B]]

[Person B]: Hævder hun nu, at jeg måske er den forkerte, hun udpegede.

Interviewer: Ja.

[...]”

Yderligere oplysninger

Af Statsadvokatens brev af 15. marts 2016 til [Person B] fremgår det blandt andet:

”I forbindelse med tv-udsendelsen ultimo februar 2016 [...]

Nordjyllands Politi foretog i den anledning en ny afhøring af [Klager]. Under denne afhøring bekræftede [Klager] oplysningerne i medierne om, at hun inden en fotokonfrontation af en person fik oplysning om, at det kunne være Dem [Person B], som havde været i hendes have den 25. oktober 2014, og hun søgte efter et billede af Dem på internettet og fandt et sådant.

Det må således nu lægges til grund, at [Klager] forinden fotokonfrontationen havde set et billede af Dem, som hun udpegede ved fotokonfrontationen, og at en person forinden havde oplyst, at De kunne være identisk med gerningsmanden. ”

Genmæle

[Klager] har ved mail af 30. august 2016 til Pressenævnet anmodet om et genmæle. Pressenævnet videresendte hendes anmodning til DR den 31. august 2016. Den 9. september 2016 afviste DR [Klager]s genmæleanmodning som for sen.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har navnlig klaget over, at hendes privatliv er krænkede, over udsendelsens vinkling samt manglende kildekritik og manglende forelæggelse af oplysninger for hende.

Privatlivets fred

[Klager] har blandt andet anført, at hun ikke tidligere offentligt har fortalt om sit privatliv, men alene har besvaret pressens spørgsmål i forhold til sagen. Dertil er det ikke korrekt, når DR henviser til ”at borgere og politikere deltog i to sympatioptog for klager og hendes samlever”. Flagdagen var en mangfoldighedsdag for alle minoritetsgrupper, herunder også homoseksuelle. Lysfesten var derimod ikke til fordel for dem, og hun og hendes samlever var heller ikke inviteret.

Efter interviewet den 5. oktober 2015 gjorde [Klager] DR opmærksom på i mails af 6. og 27. oktober 2016, at hun ikke ønskede at deltage i udsendelsen, da hun mente, at den krænkede privatlivets fred. Til trods herfor fortsatte DR med at kontakte hende.

Hendes deltagelse i interviewet var ikke ensbetydende med, at hun indvilgede i, at private oplysninger kunne bringes, hvilket DR var gjort bekendt med. Oplysninger om hendes fortid – såsom oplysninger vedrørende hendes tidligere ansættelsesforhold, hendes afdøde hustru og deres økonomi og hendes økonomiske forhold – er irrelevante for chikanesagen, og hun anser offentliggørelsen af disse oplysninger som en overtrædelse af straffelovens § 264.

Under interviewet i oktober 2015 gjorde hun DR opmærksom på, at hun ikke ønskede sit borgerlige navn oplyst i udsendelsen af hensyn til familiens ro og parrets nuværende adressebeskyttelse. Til trods herfor offentliggjorde DR hendes borgerlige navn i udsendelsen og efterfølgende i udsendelsen ”Go ’aften Danmark” den 23. februar 2016.

DR’s fremstilling af, at hun skulle have anvendt forskellige identiteter, er uhørt og injurierende. Hun er, siden hun blev født, blevet kaldt for ”[Klagers kaldenavn]”. Navnet ”[Klagers borgerlige navn]”, som [Kilde 1] kendte hende under, bar hun før sit nuværende ægteskab. Efter hun er blevet gift, hedder hun kun [Klagers efternavn] til efternavn. Navnet ”[Klagers chatnavn]” var et navn, hun brugte som et chatnavn i et chatforum med [Kilde 2]. [Kilde 2] kendte hende også som ”[Klagers kaldenavn]”. DR var bekendt med disse oplysninger.

Vinkling

[Klager] har blandt andet anført, at udsendelsen fremstår ensidig med henblik på at fremstille sigtede [Person B]s uskyld. DR har manipuleret med udsendelsen for at skabe et ringeagtende billede af hendes troværdighed og miskreditere hendes gode omdømme. Hun betragter udsendelsen som et karaktermord mod hende. I det hele taget burde DR ikke have nævnt [Person B]s navn grundet navneforbud i sagen.

DR stillede ikke kritiske spørgsmål til [Person B], hverken i forhold til et eventuelt motiv eller hans eventuelle trosretning, herunder hvorfor hans prædikener og artikler blev fjernet fra internettet efter sigtelsen. I DR’s arkiv er der dokumentation for, at han praktiserer en fundamentalistisk tilgang til biblens ord, underforstået at homoseksuelle er at betragte som syndige og syge set med frikirkens (tidligere Pinsekirkens) forståelse. DR spurgte heller ikke ind til, om nogen i hans nære familie har et fundamentalistisk syn på homoseksuelle, selv om hun til DR havde oplyst, at hans forældre har et sådan syn på homoseksuelle, herunder at hans far har været præst for frikirken i mange år.

I den forbindelse har [Klager] henvist til artiklen ”Brønderslev Frikirke skuffet over baptistkirke-ledelsen” bragt den 29. august 2012 på hjemmesiden udfordringen.dk, der er skrevet af blandt andre [Person D] og [Person E] (forældre til [Person B]). Af artiklen fremgår det blandt andet:

”[...] Vi kan ikke ud fra Biblens lære stadfæste eller bekræfte homoseksuel levevis, foretage vielse af eller nedbede Guds velsignelse over homoseksuelle par. –[...]”

Vi ser og forstår homoseksualitet som et syndigt valgt begær, som ikke er af Guds natur/kærlighed. Vi ser homoseksualitet som et angreb mod Guds skaberorden.

[...]

Vi vil understrege, at vi ikke ønsker at medvirke til fordømmelse af homoseksuelle i vores kirker og vores samfund. Tværtimod ønsker vi, at vores menigheder i stadig højere grad bliver fællesskaber, hvor mennesker med homoseksuel orientering og følelser finder et hjemsted og et fristed midt i livets vilkår og efterfølgelsens udfordringer. –Samtidig er det påtrængende for os at understrege, at kirken ikke har noget mandat til at velsigne eller indstifte et homoseksuelt parforhold som et ægteskab.

[...]

Kærlig hilsen – på vegne af – Frikirken Brønderslev – en baptistmenighed – Teamet: [...] [Person E], [...] og [Person D]. ”

Endelig spurgte DR ikke ind til sammensætningen af bestyrelsen i [Person B]s hjælpeorganisation, hvori der sidder medlemmer fra frikirken, eller til det faktum, at organisationen modtager fast økonomisk støtte fra Aars Frikirke. [Klager] har fremlagt en udskrift af 27. juni 2016 fra Års Frikirkes hjemmeside aarsfrikirke.dk, hvoraf det fremgår, at [Person B] afholdt en prædiken ved gudstjenesten den 9. september 2012, og at hans far [Person D] afholdt en prædiken ved gudstjenesten den 28. april 2013.

Af hjemmesiden aarsfrikirke.dk fremgår videre:

”Frikirken er også med i et kirkeprojekt i Nepal, – der støttes med 1100,00 kr. pr. måned. – Projektet støttes gennem hjælpeorganisationen ”Børn Sulter” Der ledes af [Person C] og [Person B] Læs mere på www.bornsulter.dk”

Endvidere undersøgte DR ikke, om frikirken har et anstrengt forhold til homoseksuelle, til trods for hendes dokumentation herfor i form af flere Facebook-tråde. Sladderer i byen siger, at udsendelsen er ”bestilt” af frikirken. DR ses hverken selv at have researchet noget eller at have efterprøvet oplysningerne kildekritisk.

Derudover er [Person B] vist hjemme i afslappede omgivelser, mens hun filmes i spotlight i et tomt lokale, som var det et forhør.

Hun gav DR flere navne på personer, som på den ene eller anden måde har bidraget til chikanen, herunder episoder i vidners påhør, uden at DR medtog oplysningerne.

Hun nævnte blandt andet, at en af personerne er ansat i Mariager Frikirke og også har et barn i samme børnehave som hendes. En anden er en person, som startede en tråd på Facebook. Tråden angav blandt andet, at homoseksuelle er at betragte som syge og syndere på lige fod med mordere. Denne person er ansvarlig for teologilinjen på Mariager Højskole og udgør derfor en rettesnor for, hvorledes frikirkerne ser på homoseksuelle. Af en tråd fra oktober (angiveligt 2015) fremgår det, at homoseksuelle ikke kan gifte sig med hinanden.

Uanset, at [Klager]s samlever ikke ønskede at medvirke i optagelserne til udsendelsen, kunne DR have spurgt samleveren om de hændelser, parret havde været udsat for. Samleveren har været vidne og anmeldt to forhold til politiet den 18. oktober 2014. DR undlod at underbygge [Klager]s udsagn. Hendes samlever havde forklaret DR, at medlemmer af frikirken og kristne opsøgte parret på deres bopæl. Alle med det samme mantra ”Jesu blev korsfæstet pga. syndere som jer”.

Ingen af disse oplysninger indgår i udsendelsen. Alene det materiale, som er fremlagt af [Person B], er bragt.

Endelig fremgår det ikke af udsendelsen, at hun tydeligt tilkendegiver over for DR, at hun mener, at det ikke er samme gerningsmand i de fire forhold, som [Person B] er sigtet for. Hun sagde endda ret præcist til DR under interviewet, at hun ikke mente, at det var [Person B], der er gerningsmanden i børnehaven. Hun har alene udpeget ham som den mand, der var i hendes have om natten den 25. oktober 2015. Selve sigtelsen og indholdet af sigtelsen er politiets vurdering. Fotoidentifikationen foregik ikke, som DR skriver, hos politiet, men i parrets indkørsel. Politiet kom til stede den 31. oktober 2014.

I slutningen af udsendelsen fremstilles det som om, at hun indrømmer at have taget fejl i forhold til [Person B] og dermed har udpeget ham ubegrundet. DR stiller spørgsmålstegn ved, hvorvidt der overhovedet har fundet chikane sted. Udsendelsens titel "Løgn og Chikane" kan i sig selv betragtes som bevis for DR's ensidige vinkling.

Kildekritik

For så vidt angår kilden [Kilde 1], er [Klager] efterfølgende blevet gjort bekendt med, at [Kilde 1] har tilknytning til [Person B]s far og dennes menighed i Brønderslev. Det er ikke korrekt at fremstille det som om, at det var episoden med [Kilde 1], som var direkte årsag til, at klager forlod banken. Hun valgte at forlade banken i 1999 efter et trainee-forløb, fordi hun ville noget andet. Hun erindrer ikke [Kilde 1].

I forhold til oplysningerne om de tidligere ejendomme opfordrede [Klager] DR til at få oplysningerne bekræftet af hendes bror. Det skete ikke.

DR har heller ikke været kildekritisk i forhold til [Kilde 2]. [Kilde 2] har tidligere forsøgt at gå til pressen med sin historie. Hun har "stalket" [Klager] og forsøgt at presse hende til kontakt. [Klager] har henvist til [Kilde 2]s opslag af 22. oktober 2015 på hendes Facebook-væg:

"Hvis du gerne vil vide det er det et dokument fra min computer som er skrevet for et år siden, da jeg var efterladt fuldstændig chokeret. Inden jeg overhovedet bankede på din dør. Jeg ville ønske jeg aldrig havde mødt dig. Hvor fedt tror du det er at blive ringet op af politiet?? For det er hvad der skete i går. Jeg ønsker ikke at være en del af det her. Jeg vil bare gerne ha fred og ro i mit liv. Er det for meget for langt?"

Derudover har [Kilde 2] oplyst til [Klager], at Mariager Frikirke konsekvent havde ringet til hende og forsøgt at få hende til at fortælle pressen om deres online bekendtskab. DR var bekendt hermed inden udsendelsen. Det er angiveligt [Person B]s advokat, der har henvist politiet til [Kilde 2]. Hun skriver også selv på facebook: "når politiet spørger, så svarer man".

I forhold til [Kilde 2]s udsagn er det ikke korrekt, at hun og [Kilde 2] var kærester i virkeligheden. [Klager] oplyste inden udsendelsen til DR, at deres relation alene var online i et chatforum i en periode efter, at hun havde født sit første barn i maj 2013. [Kilde 2] har ikke tidligere besøgt [Klager]. Årsagen til, at hun løj over for [Kilde 2], var, at hun ikke ønskede at blotte sig. Senere ønskede hun ikke kontakt til hende mere. Det er ikke dokumenteret, at de gamle sms'er, [Kilde 2] henviser til, er sendt fra [Klager]s telefon.

Korrekte oplysninger

[Klager] har anført, at det hverken er korrekt eller dokumenteret, at hun kendte [Person B]s præcise adresse, inden hun udpegede ham ved fotoidentifikationen.

I udsendelsen fremstilles det som om, at det alene er hendes udpegning af [Person B], som gør, at han bliver sigtet. Ifølge politirapport af 3. november 2014 var [Person B] allerede sigtet i sagen, inden hun blev forevist fotomappen. Det var således politiets efterforskning inden fotoidentifikationen, der førte til sigtelsen. Dette fremgår heller ikke af udsendelsen. Hun har derudover oplyst DR, at hun intet havde fået forklaret om, hvordan en fotoidentifikation foregår. Hun kunne ikke vide, at [Person B]s billede ville være til stede i fotomappen. DR har yderligere ikke bevist, at hun ikke talte sandt til politiet i forbindelse med udpegningen af [Person B].

Det er heller ikke korrekt, at hun var det eneste vidne i forbindelse med sigtelsen af [Person B]. Der var flere vidner i sagen, herunder hendes samlever.

Ligeledes har DR ikke løftet sandhedsbevis for, at der IKKE er sket chikane.

Forelæggelse

[Klager] har yderligere anført, at DR ikke inden interviewet informerede om det egentlige formål med udsendelsen, samt at de aftaler, hun lavede med reporteren fra DR, ikke blev overholdt.

Forinden interviewet forklarede DR's reporter, at vinklen i dokumentaren skulle være hatecrime, samt de udfordringer [Klager] havde haft med anmeldelserne af chikanen i Mariager, herunder politiets efterfølgende efterforskning. DR's reporter nævnte, at han havde talt med den sigtede [Person B]. På intet tidspunkt blev det imidlertid nævnt, at DR ønskede at stille spørgsmål om andet, end hvad der var i chikanesagen, og som allerede var kendt i offentligheden.

Det var ikke hendes opfattelse, at hun skulle interviewes indgående om de fire forhold, som [Person B] var sigtet for. I Mariager lavede de optagelser om chikanen som helhed og kørte rundt til de enkelte hændelsessteder, herunder hendes forhenværende adresse, børnehaven, Rema1000, boghandleren, havnekajen og grillen.

Hun blev ikke foreholdt oplysningerne fra [Kilde 1] eller interviewet med [Kilde 2] eller hendes forhold til [Kilde 2]. DR har ikke overholdt sine interne etiske retningslinjer.

[Klager] har yderligere anført, at DR afslog at lade hende se udsendelsen og oplyse udsendelsens nærmere indhold, inden den blev offentliggjort. Hun har efterfølgende fået oplyst, at [Person B] fik lov til at se udsendelsen inden offentliggørelsen.

Genmæle

[Klager] har herudover anmodet om et genmæle. I relation til DRs afvisning af genmæle grundet i overskridelse af klagefristen, har [Klager] anført, at anmodningen om genmæle lå implicit i klagen til DR. DR burde på eget initiativ have korrigeret de åbenlyst forkerte udsagn jævnfør dokumentationen i sagen.

2.2 DR's synspunkter

DR har overordnet afvist at have tilsidesat god presseskik. DRs anbringender til de enkelte punkter er indsat nedenfor.

Privatlivets fred

DR har blandt andet anført, at sagen forud for DR's dokumentarprogram fyldigt var omtalt i alle landsdækkende medier. I Mariager deltog borgere og politikere i to sympatioptog for [Klager] og hendes samlever. Klager var selv meget aktiv i forhold til at få Mariager-sagen eksponeret i medierne ved at fortælle om sagen på de sociale medier og ved at deltage i en lang række avisartikler, radioindslag og fjernsynsprogrammer. I alt har DR fundet 279 artikler med [Klager] fra 1. oktober 2014 til 1. januar 2015. DR's dokumentarprogram "Løgn eller chikane i Mariager" omhandler således en sag af væsentlig offentlig interesse.

Som udgangspunkt omtaler DR ikke forhold af privat karakter, medmindre forholdene har betydning for at belyse en sag af væsentlig offentlig interesse. Det er DR's overbevisning, at det netop i denne sag er relevant at inddrage [Klager]s troværdighed i andre sammenhænge. DR's research viste, at klager har optrådt under flere navne og identiteter, har givet forkerte oplysninger om sin profession, og at hun blev beskyldt for at "opfinde historier". Da DR samtidig kunne dokumentere, at klager ikke talte sandt til politiet om sit kendskab til den sigtede forud for identifikationen hos politiet, besluttede redaktionen at inddrage de private forhold, ikke mindst set i lyset af den alvorlige sigtelse og sagens store offentlige bevågenhed.

Under DR's interviews modsatte klager sig ikke de kritiske spørgsmål, heller ikke de dele af spørgsmålene, som relaterede sig til et tidligere kærlighedsforhold eller arbejdsforhold. Tværtimod fremgår det af optagelsen efter det ene interview, at klager havde forventet spørgsmål om dette. Hun sagde således om [Kilde 2]s udsagn:

"Jeg havde lidt en forventning om, at du ville præsentere mig for damen fra Svendborg. Det havde jeg. Det var ikke nogen overraskelse for mig. "

Først senere gav klager bagudrettet udtryk for, at hun ønskede, at dele af interviewet ikke blev anvendt af DR. Dette blev afvist af DR, da klager kendte præmisserne for interviewet og ikke bagudrettet kan trække sit tilsagn om medvirken tilbage. Dertil skønnede DR, at disse forhold var relevante for forståelsen af sagen.

Det er korrekt, at klager inden udsendelsen forsøgte at få en aftale om, at DR ikke skulle nævne hendes borgerlige navn [Klager]. En sådan aftale ønskede DR ikke at indgå, da klagers brug af forskellige navne var et af de forhold, der indgår i redaktionens research og afdækning af sagen. Offentliggørelsen af det borgerlige navn, [Klagers borgerlige navn], giver ikke mulighed for at identificere klageres nuværende hemmelige adresse.

De private forhold, som DR omtaler i programmet, var også en del af politiets efterforskning i sagen.

Vinkling

Programmet ser kritisk på klagers vidneudsagn pga. sagens store offentlige interesse og det faktum, at den langvarige sigtelse mod en borger i Mariager udelukkende var baseret på hendes vidneudsagn.

Titlen på programmet er "Løgn eller chikane i Mariager", og ikke "Løgn og chikane". DR finder titlen dækkende for dokumentarens indhold.

I et radioprogram i Radio24syv den 5. august 2016 forklarede klager, at parret afviste samleverens medvirken for at "beskytte hende".

DR's fokus har først og fremmest været de episoder, som fører frem til sigtelsen. Klager har i forskellige medier fortalt om en lang række chikaneepisoder, som parret skulle have været udsat for i Mariager. DR

har optalt, at [Klager] har fortalt om 24 chikane- eller chikanelignende episoder. DR har forsøgt at finde vidner til de påståede chikaneepisoder, men det er ikke lykkedes.

Klager har kritiseret, at DR ikke har spurgt ind til, om [Person B] er troende. Det fremgår imidlertid tydeligt af programmet, at den sigtede er troende, at han kommer i frikirken jævnligt, og at familien har startet en hjælpeorganisation, der bygger på kristne værdier.

DR har i forbindelse med researchen undersøgt, om sigtede tidligere eller i anden sammenhæng har været impliceret i sager om chikane mod homoseksuelle. DR har ikke fundet sådanne forhold. DR har ligeledes undersøgt, om sigtede i det hele taget har udtalt sig om homoseksualitet i det offentlige rum. Det afviser han selv, og DR har heller ikke fundet sådanne udtalelser.

Klager skriver derudover, at DR bevidst har sat hende i spotlight ”som i et forhør” i modsætning til interviewet med sigtede, hvilket ikke er korrekt. At klager ikke blev filmet i sit ”daglige liv” hænger sammen med, at klager ikke ønskede besøg af DR på sin nuværende adresse, og heller ikke ønskede at blive interviewet i Mariager. Derfor blev det aftalt, at interviewet skulle gennemføres på DRs adresse i Århus. Der er tale om to identiske lyssætninger med brug af sidelys og en frontlampe i de to interviews med henholdsvis klager og den sigtede.

Det fremgår af dokumentaren, at politiet sigtede [Person B] for fire episoder på baggrund af klagers fotoidentifikation. I dokumentaren understreges det imidlertid også, at klager ikke har peget på sigtede som gerningsmand til episoden i børnehaven.

Det var, i modsætning til det af klager anførte, netop DR’s ønske, at klagers samlever medvirkede i dokumentaren, da hun kunne være vidne til episoderne. DR’s forespørgsel om dette fremgår allerede af den indledende telefonsamtale mellem DR’s tilrettelægger og klager. Samleverens medvirken blev imidlertid afvist af samleveren selv og klager.

Kildekritik

Ifølge DR’s oplysninger har flere personer henvendt sig til politiet med oplysninger om klagers troværdighed. To af disse personer, [Kilde 1] og [Kilde 2] sagde ja til at medvirke i programmet.

[Kilde 1] var gået til politiet, da hun frygtede et justitsmord på [Person B]. DR har yderligere anført, at det ikke i udsendelsen oplyses, at klager blev afskediget fra banken. Formuleringen i speaken var, at klager efter episoden valgte at forlade banken.

[Kilde 2]s havde udfærdiget en skriftlig redegørelse, som i første omgang blev sendt til sigtedes advokat, der derefter overgav den til politiet.

Det er DR’s opfattelse, at informationer om, at flere borgere er gået til politiet med sådanne ”advarsler”, er relevante og væsentlige for sagen.

[Person B] og kilden [Kilde 1] bestrider, at [Kilde 1] skulle have tilknytning til [Person B]s far og dennes menighed i Brønderslev. DR har heller ikke på anden måde kunnet finde belæg for, at [Kilde 1] eller [Kilde 2] på nogen måde har tilknytning til pinsebevægelsen. [Kilde 1]s version af forløbet i banken fik DR bekræftet af kilder i banken, som imidlertid ikke ønskede at medvirke i dokumentaren.

Kilden [Kilde 2] har fastholdt, at de var kærestepar. [Kilde 2] har også fastholdt, at hun kun kendte klager under navnet ”[Klagers chatnavn]”, som hun troede var meget syg. Først i oktober 2014, knap et år efter hun indledte sit forhold til [Klagers chatnavn], blev hun bekendt med navnet ”[Klagers kaldenavn]”. Det skete, da en ven henviste til pressens omtale af chikanesagen fra Mariager.

I forbindelse med interviewet med DR bestred klager ikke udsagnet om, at hun og [Kilde 2] var kærestes. DR's tilrettelægger var ikke bekendt med, at [Kilde 2] kendte klager under hendes rigtige navn, og at [Klagers chatnavn] kun var et dæknavn. DR's tilrettelægger tilbød under interviewet at gennemgå en skriftlig redegørelse, som [Kilde 2] havde udfærdiget, og som var sendt til politiet. Klager ønskede ikke en sådan gennemgang, idet hun under interviewet sagde:

"Du behøver ikke remse op, for jeg kender godt historien, for jeg har selv lavet den – eller lavet den, insinueret den."

Under interviewet stillede klager heller ikke spørgsmålstejn ved SMS'ernes ægthed, som hun gør i klagen til Pressenævnet, men omtalte efter interviewet de italienske beskeder som "smarte".

DR er ikke enig i klagers fortolkning af udsendelsens slutning. I udsendelsen spørger [Person B]: "siger hun nu, at hun måske har taget fejl?" Det svarer journalisten bekræftende på, hvilket er i overensstemmelse med den tvivl, som klager giver udtryk for i interviewet med DR's tilrettelægger.

Korrekte oplysninger

Klager afviser, at hun kendte [Person B]s adresse inden fotoidentifikationen. I selve dokumentaren blev det påvist, at klager kendte navnet på [Person B] før fotoidentifikationen, og at hun i en mailbesked skrev, at hun vidste, hvor han bor.

I et efterfølgende interview i Politiken den 26. februar 2016 "[Klagers kaldenavn] fik tip om mand i have" erkendte klager, at hun netop modtog oplysninger om [Person B]s navn på sin mobiltelefon og derefter søgte efter oplysninger om ham på nettet. Klager har over for Politiken erkendt, at hun efter et tip fra en mand i Mariager søgte et billede frem af [Person B] forud for fotoidentifikationen hos politiet, at hun derefter kunne identificere ham, og at hun sagde til sin kone, at "nu har vi en god idé om, hvem han er, for han færdes jo i området".

Det er på baggrund af klagers fotoidentifikation, at sigtelserne blev rettet mod [Person B]. Baggrunden for, at politiet i første omgang medtog et billede af [Person B] i fotomappen skyldes, at klager tidligere samme dag over for politiet havde udpeget [Person B]s bil som en, hun havde set gerningsmanden i. Identifikationen af bilen skete ud for [Person B]s adresse i Mariager på en kørsel med politiet. På denne baggrund blev [Person B] afhørt af politiet, ligesom der blev taget billede af ham, som senere samme dag blev vist for klager. Her udpegede klager [Person B] som gerningsmanden, hvilket førte til, at sigtelsen mod [Person B] blev opretholdt. Klagers vidneudsagn var således eneste årsag til, at der blev rejst sigtelse på [Person B], hvilket også bekræftes i brev af 15. marts 2016 fra Statsadvokaten til [Person B], hvoraf det i relation til episoden med manden i haven fremgår:

"Der er endvidere ikke tekniske spor eller andre vidneforklaringer, som kan støtte [Klager]s forklaring".

Det er til gengæld korrekt, når klager skriver, at DR ikke har løftet sandhedsbevis for, at der IKKE er sket chikane. DR har ikke haft til hensigt at føre bevis for, at der ikke er sket chikane, hvilken også afspejles i udsendelsens titel.

Forelæggelse

Forud for DR's optagelser og interview med klager blev hun grundigt informeret om programmets sigte, herunder at DR ville undersøge chikaneepisoderne og hendes forklaringer om det skete. Ved telefonsamtale af 22. september 2015 blev klager orienteret om, at DR var i kontakt med [Person B]. Forud for

interviewet den 29. september 2015 blev hun endvidere informeret om, at DR ville efterprøve hendes forklaringer om det skete.

Den 29. september 2015 var klager "on location" i Mariager. Her blev klager oplyst om, at [Person B] havde sagt ja til at medvirke i programmet, at han var kritisk over for klagers beskyldninger og vidneudsagn og stillede spørgsmål ved hendes troværdighed, og at interviewet særligt ville gennemgå de fire episoder, som [Person B] var sigtet for. Ligeledes blev klager her oplyst om, at DR Dokumentar havde kontakt med andre personer, som stillede spørgsmålstegn ved hendes troværdighed. Dette accepterede klager.

Klager kan altså ikke den 5. oktober 2015 have været i tvivl om, at programmets konkrete fokus var en undersøgelse af de fire episoder, som førte til, at [Person B] blev sigtet.

Det fremgår endvidere af båndoptagelsen, lige inden interviewet begyndte den 5. oktober 2015, at tilrettelæggeren gentog, at DR havde talt med [Person B], og at han havde en anden opfattelse af forløbet, som tilrettelæggeren ville foreholde hende i det kommende interview. Klager svarede bekræftende på dette, hvorefter interviewet gik i gang. Programmets præmis og undersøgende tilgang var således tydeligt beskrevet for klager.

I forbindelse med interviewet den 5. oktober 2015 blev aftalt, at klager skulle eftersende dokumentation for en række udsagn, hun kom med i interviewet, blandt andet om en ejendomsportefølje. Denne dokumentation udeblev imidlertid. DR forsøgte derfor at få fat i klager for at minde om aftalen. Desuden havde DR's research efter interviewet tilvejebragt dokumentation for, at dele af klagers udsagn under interviewet ikke var rigtige. DR forsøgte derfor at forelægge disse nye oplysninger for klager, både gennem mails og telefoniske henvendelser, som imidlertid ikke blev besvaret.

I en telefonsamtale den 16. december 2016 mellem klagers advokat og DR's dokumentarchef Steen Jensen gav klagers advokat udtryk for, at klager ikke ønskede flere henvendelser fra DR, hvorefter redaktionen afstod fra at tage yderligere kontakt. Redaktionen sendte dog én mail i februar 2016, hvor DR forelagde kritikpunkter, som ville blive rejst i programmet. Heller ikke denne mail blev besvaret af klager.

Klager eller dennes advokat har ikke efterspurgt at få udsendelsen at se, så det er ikke korrekt, at DR har afslået en sådan anmodning. DR havde i anden forbindelse den 12. februar 2016 en korrespondance med klagers advokat. Her spurgte advokaten til, hvordan hans klients private forhold ville indgå i programmet.

Det er korrekt, at [Person B] fik den færdige udsendelse at se, inden den blev vist den 22. februar 2016. Det er normal praksis i DR Dokumentar, at hovedpersoner i udsendelser af kontroversiel karakter kan få mulighed for at se den færdige udsendelse inden offentliggørelse, hvis de udtrykker ønske om det. Det er ikke noget, DR automatisk tilbyder eller har pligt til at tilbyde. Klager var repræsenteret af en advokat med betydelig erfaring med DR og advokaten ville kunne varetage klagers interesse over for DR.

Genmæle

DR har ikke før den 31. august 2016 modtaget en anmodning om genmæle fra klager. Fristen på tolv uger skal i denne sag regnes fra programmets gendistribution, som var den 27. februar 2016. På den baggrund er det DRs opfattelse, at fristen for at anmode om genmæle er overskredet.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Hanne Schmidt, Christian Jensen, Janni Pedersen og John Meinert Jacobsen.

Spørgsmålet om, hvorvidt retsplejelovens regler om navneforbud eller straffeloven er overtrådt, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Det falder ligeledes uden for nævnets kompetence at tage stilling til, om DR's interne etiske retningslinjer er overholdt. Disse forhold behandles ikke.

Pressenævnet kan tage stilling til, hvorvidt god presseskik er tilsidesat (medieansvarslovens § 34), og hvorvidt en klager har krav på at få bragt et genmæle (§§ 36-40 i medieansvarsloven).

Klagens rettidighed – genmæle

For så vidt angår rettidigheden vedrørende klagen over tilsidesættelse af god presseskik henvises til Pressenævnets kendelse af 24. juni 2016 i sag nr. 16-70-00991/1.

For så vidt angår rettidigheden vedrørende klagen over krav på genmæle, fremgår det af medieansvarsloven, at en anmodning om genmæle skal sendes skriftligt til redaktøren senest tolv uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 3. Ifølge lovens § 40, stk. 1, skal mediets afslag på genmæle snarest muligt skriftligt meddeles den, der har anmodet om genmælet, med oplysning om, at afslaget kan indbringes for Pressenævnet senest tolv uger efter, at afslaget er kommet frem.

[Klager] anmodede ved mail af 30. august 2016 til Pressenævnet om genmæle. Pressenævnet videresendte hendes anmodning til DR den 31. august 2016. DR har afvist genmæleanmodningen som for sen. Da udsendelsen er offentliggjort i februar 2016, og klager først i august 2016 har anmodet om genmæle, er klagen vedrørende genmæle indgivet efter klagefristens udløb. Spørgsmålet om krav på genmæle afvises derfor og behandles ikke.

Pressenævnet tager stilling til, hvorvidt god presseskik i henhold til de vejledende regler for god presseskik er tilsidesat.

God presseskik

[Klager] har klaget over, at DR har krænket hendes privatliv, at DR har vinklet udsendelsen for ensidigt og hverken været kritisk over for kildernes udsagn eller forelagt hende indholdet i udsendelsen med titlen ”*Løgn eller chikane i Mariager*”.

Privatlivets fred

[Klager] har anført, at hendes privatliv er krænket ved, at DR nævner hendes borgerlige navn, oplyser om hendes tidligere ansættelsesforhold, hendes afdøde hustru og hendes økonomiske forhold samt offentliggør oplysninger om, at hun har anvendt forskellige navne.

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

[Klager] indvilligede i at stille op til to interviews til DR henholdsvis den 29. september og 5. oktober 2015 og besvarede spørgsmål vedrørende blandt andet [Kilde 1] og [Kilde 2]. Det er ikke over for Pressenævnet dokumenteret, at [Klager] forud for interviewene med DR gav udtryk for, at hun ikke ønskede at blive citeret for udtalelserne.

[Klager] meddelte efterfølgende den 6. og 27. oktober 2015 – inden udsendelsens offentliggørelse – DR, at hun ikke ønskede forholdene offentliggjort. Da det ikke er dokumenteret, at der forelå en aftale mellem hende og DR om, at hun kunne forlange, at oplysninger fra interviewene ikke skulle indgå i udsendelsen, vurderes spørgsmålet om, hvorvidt god presseskik er tilsidesat herefter, som om der ikke forelå en sådan aftale.

Sædvanligvis bør et medie acceptere, hvis en person afviser at medvirke i en udsendelse eller lignende. I den konkrete situation havde [Klager] imidlertid indvilget i og gennemført to interviews af længere varighed uden at gøre indsigelser. Først efterfølgende tilkendegav hun, at hun ikke ønskede dele af indholdet af interviewet offentliggjort, da det efter hendes opfattelse ville være en krænkelse af privatlivets fred.

Pressenævnet finder, at udsendelsens vinkel, hvorved der blev stillet spørgsmål om, hvorvidt det er rimeligt, at [Person B] har været sigtet i sagen i et år, har almen interesse, og at herunder også spørgsmålet om vidnet, [Klager]s, troværdighed i den forbindelse har almen interesse.

Da [Kilde 1] og [Kilde 2]s oplysninger om [Klager] efter Pressenævnets opfattelse må anses som relevante i forhold til at belyse spørgsmålet om [Klager]s troværdighed, finder Pressenævnet, at DR ikke har handlet i strid med god presseskik ved at bringe disse oplysninger. Nævnet har også lagt vægt på, at [Klager] selv udtalte sig til DR om navnlig sin tidligere ansættelse i BG Bank og om sit forhold til [Kilde 2].

Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere DR for at offentliggøre oplysningerne i udsendelsen, og herunder heller ikke for i den forbindelse at oplyse om [Klager]s brug af forskellige navne.

Vinkling

[Klager] har klaget over, at udsendelsen er ensidig ved navnlig at tegne et idylliseret billede af sigtede, [Person B], og hans familie, hvorimod hendes troværdighed miskrediteres af DR.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

Pressenævnet finder, at DR på trods af den valgte vinkel om at forholde sig kritisk til [Klager]s troværdighed havde et ansvar for, at det samlede indtryk i udsendelsen gav et retvisende billede af sagen.

[Klager] har klaget over, at [Person B] blev interviewet hjemme i afslappede omgivelser, mens hendes interview er filmet med spotlight i et forholdsvist tomt lokale, som var der tale om et forhør.

Pressenævnet finder, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis interviewet med [Klager] den 5. oktober 2015 var optaget i lignende hjemlige omgivelser som interviewet med [Person B]. Nævnet bemærker dog, at [Klager] også filmes i andre omgivelser, herunder foran det hus, hvor hun tidligere boede, i hendes bil og kort sammen med hendes børn i et hus.

I forhold til DR's tilgang til [Person B]s oplysninger har [Klager] klaget over, at DR ikke stillede ham kritiske spørgsmål om hans eventuelle motiv og trosretning, herunder om hans tilknytning til frikirkens og dennes syn på homoseksuelle.

Af udsendelsen fremgår bl.a. følgende om [Person B] og hans tro:

”Speak: Frikirken henviser til tekster i biblen, som siger, at mennesket er skabt som mand og kvinde, og ægteskabet består dermed af mand og kvinde. Kirken kan altså ikke velsigne, hvad den mener, biblen forbyder. Henrik Kaas mener dog ikke, at det påvirker kirkens holdning til bøsser og lesbiske”,

”Speak: [Person B] bor i Mariager sammen med sin kone [Person C] og parrets to børn. Ægteparret hjælper børn i lande som Nepal og Tanzania gennem en hjælpeorganisation, som de selv har grundlagt på kristne værdier. [Person A]-familien kommer ofte i Mariager Fjord Frikirke.

[Person B]: Vi er så ikke medlemmer, men kan godt stå inde for det, der foregår i den kirke, og det er et fantastisk dejligt fællesskab, der er i den kirke”,

og

”[Person B]: Jeg tror ikke, jeg kender et eneste menneske, der har den her – jeg har ikke mødt nogen – der har denne her holdning til homoseksuelle, om at de skal fordømmes.

Interviewer: Er der problemer med, at der er nogen af samme køn, der går i seng sammen?

[Person B]: Absolut ikke. De må da leve deres liv nøjagtig, som de vil. Det har jeg da ikke nogen, hvad skal man sige, rettighed til at blande mig i. ”

Pressenævnet finder herefter, at det fremgår af udsendelsen, at Mariager Fjord Frikirke ikke ville vie homoseksuelle. [Person B] er ikke medlem af kirken, men kan stå inde for kirkens synspunkter. [Person C] og [Person B]s hjælpeorganisation BørnSulter modtager ifølge Aars Frikirke en økonomisk støtte fra kirken. Pressenævnet finder, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis DR havde spurgt nærmere ind til [Person B]s syn på homoseksuelle, da han på den ene side erklærer sig enig i kirkens synspunkter (og herunder kirkens synspunkt om ikke at ville vie homoseksuelle). På den anden side giver han udtryk for ikke at ville blande sig i, hvordan homoseksuelle lever. [Person B]s synspunkter og deres eventuelle manglende indbyrdes overensstemmelse fremgår imidlertid af udsendelsen, så seeren har mulighed for at forholde sig til oplysningerne.

[Klager] har også klaget over, at det ikke fremgår af udsendelsen, at hun ikke mener, at det var samme gerningsmand, der stod bag alle fire forhold, som politiet har sigtet [Person B] for.

Af udsendelsen fremgår det:

”Speak: Vi har gennemgået oplysningerne i de fire episoder, som [Person B] er mistænkt for at stå bag. Vi finder ud af, at der i affald og sedler hverken er spor eller beviser, der peger mod den mistænkte. Tværtimod så har han på vigtige tidspunkter slet ikke været i Mariager. [Klagers kaldenavn] har dog udpeget [Person B] som gerningsmand. Men der er noget, der ikke stemmer.

[...]

Speak: [Klagers kaldenavn] har ikke selv peget på [Person B] som gerningsmand bag korset i børnehaven. Men politiet mistænker ham også her. ”

Pressenævnet finder, at det heraf med fornøden tydelighed fremgår, at [Klager] ikke har udpeget [Person B] som gerningsmand til samtlige fire forhold.

Endelig er der klaget over DR's sammenklipning sidst i udsendelsen, hvor det fremstilles som om, at klager indrømmer at have udpeget den forkerte gerningsmand.

Af udsendelsen fremgår det:

Speak: [...] [Klagers kaldenavn] har altså gennem hele forløbet fastholdt over for politiet og statsadvokaten, at hun er helt sikker på, at hun har udpeget den rette gerningsmand. Det samme holder hun fast i gennem interviewet med DR Dokumentar.

[...]

Speak: Men hun giver også udtryk for tvivl.

[*Klager*]: Og har jeg udpeget den forkerte, så er det selvfølgelig kedeligt, ikke også.

[...]

Interviewer: Kan du følge mig, hvis der er berettiget tvivl om, at det er [Person B]?

[*Klager*]: Ja, men det kan jeg da sagtens.

[*Klip til interview med [Person C] og [Person B]*]

[*Person B*]: Hævder hun nu, at jeg måske er den forkerte, hun udpegede.

Interviewer: Ja. ”

Pressenævnet finder, at det må fremstå klart for seerne, at interviewerens ”ja” til [Person B]s spørgsmål, er DR's vurdering af [Klager]s svar, som fremgår tidligere i udsendelsen.

I forhold til [Klager]s samlevers manglende medvirken i udsendelsen lægger Pressenævnet til grund, at hun ikke ønskede at stille op til kamera. Selvom det havde været hensigtsmæssigt at inddrage kilder, der også støttede [Klager], finder Pressenævnet ikke grundlag for at kritisere, at DR ikke inddrog oplysningen om, at samleveren havde politianmeldt to forhold.

Pressenævnet finder, at DR på flere punkter kunne have handlet mere hensigtsmæssigt, men efter en samlet vurdering finder nævnet, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at anse DR's dækning for at være ensidig. Nævnet har herved også lagt vægt på, at det af udsendelsen fremgår, at [Person B] igen blev sigtet, efter at statsadvokaten havde gennemgået sagen, og at det således står klart, at politi og anklagemyndighed fandt grundlag for at mistænke [Person B] i sagen.

Pressenævnet finder herefter, at DR har bragt dele af [Klager]s synspunkter, der til dels gengiver de vinkler, som hun mener, er udeladt, og at [Klager] har fået mulighed for at svare på de tvivlsspørgsmål, DR stiller vedrørende hendes udsagn og person i udsendelsen. Pressenævnet udtaler derfor ikke kritik af DR's vinkling og redigering.

Kildekritik

[Klager] har klaget over DR's brug af kilderne [Kilde 1] og [Kilde 2]. [Klager] har i klagen henvist til, at den omtalte episode med [Kilde 1] i BG Bank ikke var årsag til, at hun forlod banken i 1999. I forhold til [Kilde 2] har [Klager] anført, at deres forhold alene var online, og at de aldrig mødtes i virkeligheden.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

I forhold til DR's kildevalg bemærker nævnet, at kilderne [Kilde 1] og [Kilde 2] begge er kritiske over for [Klager]. [Kilde 1] er en tidligere kollega, der var gået til ledelsen med sin personlige utilfredshed med [Klager], og [Kilde 2] har tidligere haft et forhold til [Klager]. Disse forhold gav DR anledning til at være særlig opmærksom på at kontrollere grundlaget og rigtigheden af deres oplysninger.

Pressenævnet finder, at DR ved ikke at have gengivet de to kilders historier med den præcision, som man må kunne forvente i en kritisk omtale, må anses for at have udvist manglende kritik af sin kilde og hermed have videregivet ufuldstændige oplysninger. Pressenævnet udtaler kritik af DR, da omtalen af [Klager]s jobskifte på et udokumenteret grundlag er med til at miskreditere hendes troværdighed. Ligeledes burde det have fremgået af udsendelsen, at [Kilde 2] og [Klager] ifølge klager alene havde et online forhold og ikke mødtes fysisk. For seeren kan det være af betydning, om klager og [Kilde 2]s forhold alene var online, hvor det er mere naturligt at anvende opdigtede navne. Nævnet udtaler på denne baggrund kritik af DRs beskrivelse af oplysningerne i relation til de nævnte kilder.

Korrekte oplysninger

[Klager] har klaget over, at det i udsendelsen fejlagtigt fremstår som om, [Person B] blev sigtet pga. hendes udpegning af ham. Ifølge hende var han imidlertid allerede sigtet, da politiet kom og fremviste hende fotomappen. Ligeledes har DR ikke bevist, at hun ikke talte sandt til politiet. Hun var heller ikke bekendt med [Person B]s præcise adresse. Endelig er der klaget over, at udsendelsen fremstiller det som om, at hun var det eneste vidne i forbindelse med sigtelsen af [Person B].

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, jf. punkt A. 1.

Da parterne har givet modstridende oplysninger om [Klager]s oplysninger til politiet ved fotoidentifikationen, har Pressenævnet ikke mulighed for at tage stilling til, hvilke oplysninger der er korrekte.

På baggrund af statsadvokatens brev af 15. marts 2016, hvoraf det i relation til episoden med manden i haven fremgår: "Der er endvidere ikke tekniske spor eller andre vidneforklaringer, som kan støtte [Klager]s forklaring", lægger Pressenævnet til grund, at sigtelsen mod [Person B] navnlig hvilede på [Klager]s vidneudsagn. Pressenævnet finder på denne baggrund, at det ikke er afgørende for Pressenævnets stillingtagen, hvorvidt [Person B] var mistænkt eller sigtet forud for fotoidentifikationen.

Det oplyses i udsendelsen, at [Klager] var bekendt med [Person B]s navn den 28. oktober 2015 via en Facebook-besked, og at hun skriver til kirken den 27. oktober 2015, at den mulige gerningsmands bolig lå i en afstand af 500 meter fra hendes bolig. Det må herefter anses for korrekt, at [Klager] var klar over, hvem [Person B] var, da hun udpegede ham til fotoidentifikationen den 31. oktober 2015. [Klager] beskrives i udsendelsen som "hovedvidnet" i sagen. Det udelukker imidlertid ikke, at der skulle være andre vidner.

På baggrund af ovenstående udtaler nævnet ikke kritik vedrørende de nævnte oplysninger i udsendelsen.

Forelæggelse

[Klager] har klaget over DR's forelæggelse inden interviewene den 29. september og 5. oktober 2015.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den, der kan være krænkede. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare, jf. punkt A. 3.

Pressenævnet finder, at beskyldningerne om [Klager]s manglende troværdighed kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for hende, hvorfor oplysningerne har skullet forelægges for hende.

Parterne har overfor Pressenævnet givet modstridende oplysninger om DRs forelæggelse.

[Klager] har oplyst, at DR ikke forinden interviewet informerede om det egentlig formål med udsendelsen. I stedet fik hun fortalt, at vinklen i dokumentaren skulle være hatecrime og chikanesagen i Mariager. DR oplyste, at DR havde talt med den sigtede [Person B], men DR informerede ikke om, at DR ville stille spørgsmål til andet i hendes privatliv, herunder DRs oplysninger fra kilderne [Kilde 1] og [Kilde 2]. Det var ikke hendes opfattelse, at hun skulle interviewes indgående om de fire forhold, som [Person B] var sigtet for.

DR har oplyst, at hun ved telefonsamtale den 22. september 2015 blev orienteret om, at DR var i kontakt med [Person B]. DR har yderligere oplyst, at hun den 29. september 2015 "on location" i Mariager fik oplyst, at [Person B] havde sagt ja til at medvirke i programmet, at han kritisk over for hendes beskyldninger og vidneudsagn samt stillede spørgsmål ved hendes troværdighed, og at interviewet særligt ville gennemgå de fire episoder, som [Person B] var sigtet for. Ligeledes blev hun oplyst, at DR havde kontakt med andre personer, som stillede spørgsmål ved hendes troværdighed. Endelig har DR oplyst, at det fremgår af båndoptagelsen lige inden interviewet begyndte den 5. oktober 2015, at tilrettelæggeren gentog, at DR havde talt med [Person B], og at han havde en anden opfattelse af forløbet, som tilrettelæggeren ville foreholde hende i det kommende interview. Klager svarede, ifølge DR, bekræftende på dette, hvorefter interviewet gik i gang.

På baggrund af de modstridende oplysninger om DRs forelæggelse, har nævnet ikke mulighed for at afgøre, om DRs forelæggelse op til de to interviews var tilstrækkelig. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at udtale kritik på dette punkt. Det bemærkes i den forbindelse, at DRs mail af 10. december 2015 anses for tilstrækkelig forelæggelse af de oplysninger, som beskrives i mailen.

– Gennemsyn af udsendelsen

Der er klaget over, at DR afslog at lade klager se udsendelsen inden den blev offentliggjort.

[Klager]s advokat henvendte sig i december 2015 og februar 2016 til DR med en anmodning om at få oplyst, hvilke oplysninger udsendelsen indeholdt om [Klager]. DR afviste i december anmodningen med begrundelsen, at udsendelsen ikke var færdigredigeret. I februar 2016 var begrundelsen, at udsendelsen endnu ikke var offentliggjort.

Pressenævnet lægger herved til grund, at der ikke forelå en aftale mellem [Klager] og DR om, at hun skulle have udsendelsen til gennemsyn før offentliggørelse. Et sådant krav kan heller ikke indfortolkes i forelæggelsespligten, så længe klager er loyalt oplyst om indholdet af udsendelsen.

I den konkrete situation, hvor parterne er uenige om, hvorvidt klager er forelagt oplysningerne i tilstrækkelig grad, og hvor DR lod [Person B] gennemse udsendelsen inden offentliggørelse, men samtidig afviste at oplyse klagers advokat om det nærmere indhold af udsendelsen, finder Pressenævnet, at DR har tilsidesat god presseskik.

Nævnet udtaler derfor kritik af DR.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af DR at offentliggøre nævnets kritik på DR1 og DR2 samt på de af DRs mobile platforme, hvor udsendelsen har været tilgængelig.

Offentliggørelse af nævnets kendelse på DR1 og DR2 skal ske snarest på et tidspunkt tæt på samme tidspunkt som den kritiserede udsendelse og bringes i følgende udformning:

[En speaker oplyser til et stillbillede af Pressenævnets logo:]

”Pressenævnet har udtalt kritik af DRs udsendelse ”*Løgn eller chikane i Mariager*” i februar måned”.

Billedet skifter til stillbilleder eller levende billeder fra den kritiserede udsendelse, der hjælper seerne med at identificere, hvilken udsendelse der kritiseres, hvad der klages over, og hvori Pressenævnets kritik består, idet billederne dog ikke må indebære en krænkelse af klager. Herunder oplæses:

[Speak:]

”Udsendelsen tager udgangspunkt i en sag om chikane i oktober 2014, hvor [Klagers kaldenavn] og hendes samleverske blev chikaneret.

En mand havde på tidspunktet for udsendelsen været sigtet for chikanen i ca. et år. I udsendelsen gennemgås de fire forhold manden var sigtet for og de vidneforklaringer, der var afgivet af [Klagers kaldenavn].

[Klagers kaldenavn] har klaget over, at DR hverken har været kritisk over for kildeudsagn eller orienteret hende om indholdet i udsendelsen inden offentliggørelsen.”

Indslaget slutter med oplæsning af nedenstående til et billede af Pressenævnets logo, idet der samtidig vises en rulletekst med kritikken:

[Speak:]

”I udsendelsen anvendte DR to kilder, der er kritiske over for [Klagers kaldenavn]s troværdighed. DR brugte kildernes historier om [Klagers kaldenavn] til at stille spørgsmålstegn ved hendes troværdighed.

Den ene kilde var kollega med [Klagers kaldenavn] for knap 20 år siden. I udsendelsen blev det fremstillet som om, at [Klagers kaldenavn] forlod sin daværende arbejdsplads pga. uoverensstemmelser med kilden og ledelsen på arbejdspladsen. Det er ikke dokumenteret og er anvendt til at miskreditere [Klagers kaldenavn]s troværdighed.

[Klagers kaldenavn] har bestridt, at hendes kollegas oplysninger til ledelsen var årsagen til, at hun forlod arbejdspladsen. Pressenævnet kritiserer DR for ikke at medtage [Klagers kaldenavn]s forklaring i udsendelsen.

Den anden kilde beskrev sin og [Klagers kaldenavn]s relation som et kæresteforhold. Kilden beskrev også, at [Klagers kaldenavn] udgav sig som en anden person med et andet navn og et andet liv.

Ifølge [Klagers kaldenavn] var der imidlertid alene tale om en online relation. Ikke et kæresteforhold i den virkelige verden. De mødtes aldrig.

Pressenævnet kritiserer, at DR ikke medtog [Klagers kaldenavn]s forklaring om, at forholdet alene var online, hvor det er mere naturligt at anvende opdigtede navne.

Pressenævnet kritiserer således DR for ikke at have gengivet de to kilders historier med den præcision, som man må kunne forvente i en kritisk omtale.

Inden udsendelsen blev offentliggjort bad [Klagers kaldenavn]s advokat to gange DR om at oplyse, hvilke oplysninger om [Klagers kaldenavn] der ville fremgå af udsendelsen.

DR oplyste ikke advokaten om indholdet, selv om udsendelsens anden hovedperson – den sigtede i sagen – fik mulighed for at gennemse udsendelsen, inden den blev offentliggjort. Pressenævnet kritiserer også DR på dette punkt.

[Klagers kaldenavn] havde klaget over andre forhold i udsendelsen, som Pressenævnet ikke kritiserede. ”

[Herefter oplyser speakeren:]

”Hele Pressenævnets kendelse kan ses på Pressenævnets hjemmeside: pressenaevnet.dk”.

Den sidste sætning understøttes af en grafik med Pressenævnets webadresse.

Er udsendelsen fortsat tilgængelig via en internetside eller lignende, skal det beskrive indslag om offentliggørelse af nævnets kendelse fremgå som en indledning til den pågældende udsendelse eller til programomtalen, hvis denne alene er tilgængelig. Endvidere skal der ved udsendelsen/programomtalen være et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af udsendelsen” til nævnets kendelse.

På dr.dk offentliggøres samtidig følgende tekst i den løbende nyhedsstrøm illustreret af et stillbillede fra dokumentaren:

[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Mariager-udsendelse

[underrubrik]

Pressenævnet har udtalt kritik af DRs udsendelse ”*Løgn eller chikane i Mariager*” i februar måned.

[Brødtekst]

Udsendelsen tager udgangspunkt i en sag om chikane i oktober 2014, hvor [Klagers kaldenavn] og hendes samleverske blev chikaneret.

En mand havde på tidspunktet for udsendelsen været sigtet for chikanen i ca. et år. I udsendelsen gennemgås de fire forhold manden var sigtet for og de vidneforklaringer, der var afgivet af [Klagers kaldenavn].

Klagen til Pressenævnet

[Klagers kaldenavn] har klaget over, at DR hverken har været kritisk over for kildeudsagn eller orienteret hende om indholdet i udsendelsen inden offentliggørelsen.

Kilderne i udsendelsen

I udsendelsen anvendte DR to kilder, der er kritiske over for [Klagers kaldenavn]s troværdighed. DR brugte kildernes historier om [Klagers kaldenavn] til at stille spørgsmålstegn ved hendes troværdighed.

Den ene kilde var kollega med [Klagers kaldenavn] for knap 20 år siden. I udsendelsen blev det fremstillet som om, at [Klagers kaldenavn] forlod sin daværende arbejdsplads pga. uoverensstemmelser med kilden og ledelsen på arbejdspladsen. Det er ikke dokumenteret og er anvendt til at miskreditere [Klagers kaldenavn]s troværdighed.

[Klagers kaldenavn] har bestridt, at hendes kollegas oplysninger til ledelsen var årsagen til, at hun forlod arbejdspladsen. Pressenævnet kritiserer DR for ikke at medtage [Klagers kaldenavn]s forklaring i udsendelsen.

Den anden kilde beskrev sin og [Klagers kaldenavn]s relation som et kæresteforhold. Kilden beskrev også, at [Klagers kaldenavn] udgav sig som en anden person med et andet navn og et andet liv.

Ifølge [Klagers kaldenavn] var der imidlertid alene tale om en online relation. Ikke et kæresteforhold i den virkelige verden. De mødtes aldrig.

Pressenævnet kritiserer, at DR ikke medtog [Klagers kaldenavn]s forklaring om, at forholdet alene var online, hvor det er mere naturligt at anvende opdigtede navne.

Pressenævnet kritiserer således DR for ikke at have gengivet de to kilders historier med den præcision, som man må kunne forvente i en kritisk omtale.

Visning af udsendelsen

Inden udsendelsen blev offentliggjort bad [Klagers kaldenavn]s advokat to gange DR om at oplyse, hvilke oplysninger om [Klagers kaldenavn] der ville fremgå af udsendelsen.

DR oplyste ikke advokaten om indholdet, selv om udsendelsens anden hovedperson – den sigtede i sagen – fik mulighed for at gennemse udsendelsen, inden den blev offentliggjort. Pressenævnet kritiserer også DR på dette punkt.

[Klagers kaldenavn] havde klaget over andre forhold i udsendelsen, som Pressenævnet ikke kritiserede.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på: pressenaevnet.dk”

Afgjort den 19. september 2016.